

Giv pokker i hypen omkring Russia-gate – Lyt til LaRouche: Statskredit nu!

Leder fra LaRouche PAC, 13. juni, 2017 – Mandag skar Lyndon LaRouche igennem al snak frem og tilbage om infrastruktur – og hysteriet omkring 'Russia-gate' – og understregede: Statskredit! Se at få udbetalingerne i gang! Om nødsituationen i New York sagde han: »Der skal omgående udstedes statslig finansiering til byggeri af ny infrastruktur i New York City. Staten (i USA, 'federal government', -red.) må gå ind og overtage krisen; det er den eneste kilde til en lovmæssig form for kredit til dette problem ... Vi har hørt nok tale uden konkrete specifikationer, uden, at der kommer reelle betalinger på bordet. Det skal vedtages – både midlerne, og deres anvendelse – nu.«

Uden for New York City – som udgør en vigtig national krise, og hvis løsning hele nationaløkonomien afhænger af – indløber der dagligt anmodninger om indgriben pga. de forfaldne tilstande inden for transport, vand, elektricitet og alle andre nødvendige, offentlige tjenesteydelser.

I går var senator Bob Casey (Dem.-Pennsylvania) ved Monongahela-floden (nær Pittsburgh) for at opfordre Kongressen og præsident Trump til at finansiere restaureringen af tre gamle sluser, før der sker en fatal fejlfunktion. Disse strukturer daterer sig tilbage til 1917, på en vandvej, der endnu i dag, f.eks., fører 6 million tons kul om året til U.S. Steel koksovnene i Clairton til det, der er tilbage af områdets stålindustri. Restaureringen af sluserne begyndte for 25 år siden og er endnu i dag ikke færdig efter gentagne udskydelser. Senator Casey fremlægger imidlertid ingen

overordnet plan for, hvordan de nødvendige arbejder skal finansieres.

Der er ikke muligt, at nogle af de punkter, der ofte tales om – det være sig partnerskaber mellem det offentlige og privatsektoren (PPP'er), lokal- eller delstatsfinansiering, og heller ikke 'frimarkeds-wing-dings', kan, eller vil, finansiere en genrejsning af nationaløkonomien. Wall Streets krav om 10 + % i afkast, der skal komme fra bompenger, told, afgifter, billetter osv., er fuldstændig umuligt. »Få kendsgerningerne i orden« omkring dette, som LaRouche atter i dag understregede.

Vi må løfte folk op til den rette fremgangsmåde. Dette begynder med at genindføre Glass-Steagall til beskyttelse af gavnlig, kommerciel bankvirksomhed, og fryse spekulativ finansvirksomhed ud; etabler dernæst en statslig, national kreditinstitution og udsted statslig og privat kredit til storstilede, prioriterede projekter og aktiviteter, og lancér en videnskabsmotor til fremme af rumforskning og forskning i fusionskraft.

I New York City responderer 'folk på gaden' med stor forbløffelse og lettelse til ideen, 'Vi kan gøre dette her!' Til gengæld stikker fjenderne af denne fremgangsmåde så meget desto mere grelt ud.

I Senatet i dag var finansminister Steven Mnuchin 'en rotte i hjørnet' mht. Glass-Steagall. Under en høring om statsbudgettet responderede han til spørgsmål fra senator Bernie Sanders (Uafh.-Vermont) ved at sige, at der er tre forskellige »Lovforslag til det 21. Århundredes Glass-Steagall«, og han er modstander af sen. Elizabeths Warrens lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, og også forslaget fra Republikanernes partiprogram. Mnuchin sagde, at der ikke bør være nogen tvungen adskillelse mellem kommerciel bankvirksomhed og investeringsbankvirksomhed: »Vi mener, det ville skade økonomien, at det ville ødelægge likviditeten på

markedet.« Med andre ord, Mnuchin er en dræber. Han støtter med fuldt overlæg finansielle betingelser, der fører til tab af liv og tab af fremtid for nationen.

I direkte opposition så vi lidt af »ånden fra Silkevejen« i Iowa i går. Under et Iowa-Kina-symposium i Des Moines blev et forståelsesmemo underskrevet mellem repræsentanter for kinesiske og amerikanske tænketanke om at fortsætte med at udveksle ideer for sammen at fremme deres respektive økonomier. Den kinesiske generalkonsul fra Chicago rapporterede om kinesisk involvering i varefremstilling, handel og landbrugsanliggender i de ni midtvestlige delstater, som han relaterer til. Trump-administrationen annoncerede færdiggørelsen af Kina-USA-handelstraktaten, under hvilken amerikanske eksport af oksekød til Kina nu kan begynde. Xinhua, CGTN og andre kinesiske medier spørger, 'Er Iowa-Kina modellen for den nye amerikansk-kinesiske relation?'

Den 21. juni vil Trump tale i Cedar Rapids, Iowa, ved et møde i anledning af Terry Branstads, den tidligere guvernør for Iowa, udsendelse til Kina som den nye amerikanske ambassadør til Kina. Branstad er mangeårig ven til præsident Xi Jinping.

Vi opfordrer folk til at hæve sig op over, og besejre, Trumpgate/Russiagate-operationen og den onde, britiske imperieflok, der står bag den. Som Vladimir Putin sagde herom, i første afsnit af hans interview til Oliver Stone i går aftes: Den anti-russiske hype i USA er tåbelig. Det kan måske give dem en fordel på kort sigt, men problemet med dem er, at de nægter at se 25, 50 år ud i fremtiden og konsekvenserne af deres handlinger. Vi må have samarbejde.

Foto: Lyndon LaRouche, her i diskussion med Diane Sare og Michael Steger fra LaRouche PAC Policy Committee.

Lyndon LaRouche: Statslig kredit til New Yorks transportkrise, Nu – Nationens økonomi står på spil

Leder fra LaRouche PAC, 12. juni, 2017 – I seks måneder har amerikanske vælgere ventet på, at præsident Donald Trump og Demokraterne skulle handle: Nu skal statskredit udstedes til fornyelse af nationens infrastruktur på et højere niveau. Der har været løfter, men ingen kredit, og ingen plan for, hvordan den skal anvendes.

Meget af Amerikas økonomiske infrastruktur fra begyndelsen af det 20. århundrede er ikke blot i færd med stille og roligt at »smuldre«; den er livstruende. Det farligste tilfælde er sammenbrudskrisen i transport, der rammer flere end 20 million mennesker i New Yorks storbyområde. »Helvedessommeren«, der er indledt i New Yorks transportårer, truer i realiteten hele den amerikanske nationaløkonomi.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har bebudet pause i al »snakken« om infrastruktur:

»Staten må nu omgående udstede finansiering til bygning af ny infrastruktur i New York City«, sagde LaRouche. »Regeringen må gå ind og overtage denne krise; staten er den eneste kilde til en lovmæssig form for kredit for dette problem. Dette er en betydelig national krise, og USA's nationaløkonomi er afhængig af, at den løses. Vi har haft nok snak uden konkrete detaljer, uden opfølgning af direkte handling.

Det skal på bordet – både finansieringen og en plan for dens anvendelse – nu.«

I mellemtiden har Demokraterne taget regeringens tid med »Russia-gate«, sammensværgelsen om at drive præsidenten ud af embedet for at ville have samarbejdsrelationer med Rusland. Den fyrede FBI-mand James Comeys vidneforklaring har gjort det meget klart, hvad dette gik ud på: et indstuderet forsøg fra efterretningssamfundets side på at opstille en fælde for præsidenten, og afsætte ham; med en politisk veterans ord, en »ynkelig, død sild« for en vildt distraheret Kongres.

Drop »Russia-gate«. Det Hvide Hus og Kongressen må komme i omdrejninger for at forhindre økonomien i at kollapse, og forhindre, at amerikanerne yderligere forarmes og dør. Genindfør Glass/Steagall-loven, så bankerne udlåner penge. Opret en statslig kreditinstitution til byggeri af det, der skal bygges; det være sig en nationalbank i Hamiltons tradition, til infrastruktur og vareproduktion; et nyt 'Reconstruction Finance Corporation, RFC' – Finansieringsselskab til Genopbygning – baseret på Franklin Roosevelts oprindelige RFC; eller et bevillingskontor for statslig finansiering af projekter. Inviter til samarbejde med verdensmestrene i nye infrastrukturplatforme, Kinas »Bælte & Vej Initiativ«.

Uden at gennemføre disse skridt, sagde LaRouche, »er alle drømme om at genopbygge nationen døde«.

Foto: NTSB (National Styrelse for Transportsikkerhed) undersøger en bil, der var involveret i dødelig Metro North togulykke ved Valhalla, New York, 4. februar, 2015.

Kinas succes påvirker kamp om

infrastrukturinvestering i USA

Leder fra LaRouche PAC, 31. maj, 2017 – Præsident Donald Trump kan være tæt på endnu et betydningsfuldt skift, væk fra »globaliseringens« døde æra – denne gang er det et amerikansk exit fra Barack Obamas nulvækst »Paris-aftale« – og han er fortsat udsat for ubarmhjertige angreb fra efterretningsstaten. Med endnu et stort, tysk medie, der bringer mord på Trump på banen, denne gang *Der Spiegel*, raser 'globalisterne' for at blive af med ham.

Men amerikanerne stemte for et fundamentalt skift i økonomisk politik for atter at gøre Amerika til en stor, *industriel og teknologisk* nation. Og nu bliver truslen mod Trump fra den såkaldte »deep state«, »staten i staten«, måske modsvaret af udfordringen med de dybe huller i vejene, og de dybe, økonomiske huller, som millioner af amerikanere er faldet ned i.

Det rapporteres, at Trump-administrationen midt i juni til Kongressen vil cirkulere et udkast til amerikanske investeringer i ny, økonomisk infrastruktur og anmode om, at der vedtages love om det hen over sommeren. Og endnu, mens den investering, Trump vil anmode om, synes at blive stadig mindre end de \$1 billion, han talte om under sin valgkampagne, så bliver modforslag fra Demokraterne stadig større.

På vegne af den Demokratiske Progressive Gruppe og valgkreds og fagforeningsgrupper, der støtter dem, fremlagde henvend et dusin Demokratiske kongresmedlemmer den 25. maj et krav – i form af en kongresresolution, ikke lovgivning – om mere end \$2 billion i direkte, statslig infrastrukturinvestering hen over 10 år, med betragtelig fokus på højhastigheds-jernbaneprojekter og nye projekter for vandveje og vandkontrol. Dette fulgte i kølvandet på et lovforslag om

\$1,25 billion som statsbevillinger til ny infrastruktur over kun fem år, introduceret af kongresmedlem Brian Higgins (D-NY).

Der er to faktorer, der fremmer disse forslag: det alarmerende sammenbrud af offentlig infrastruktur i større byer og stater; og så entusiasmen hos dem, der kender til Kinas utrolige Bælt & Vej-infrastrukturplatforme og de offentlige tilbud fra Kina og Japan om at investere i en opbygning af infrastruktur i USA.

Beijings Bælt & Vej Forum den 14.-15. maj var en forbløffende succes. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, der gav en præsentation om »Verdenslandbroen« under topmødet og i årtier har arbejdet på spiren til dette Bælt & Vej-initiativ, beskrev forummet som at deltage i udformningen af verdenshistorien til det bedre. Lyndon LaRouche, ophavsmanden til ideen fra 1989 og fremefter, sagde i dag: »Vi har etableret noget på globalt plan, og det er godt.«

Kinas udstedelse af produktiv kredit for at styrke andre nationers økonomier så vel som sin egen, har været unik i verden i et årti, og en politik, der både er konfuciansk og i Hamiltons tradition. Politikken i traditionen efter Hamilton mærkes i Amerika som et potentiale.

En sigende artikel i *Asia Times* den 29. maj havde titlen, »OBOR: Hvordan infrastruktur overtrumfer politik«. Den lægger ud med at diskutere Japans »overraskende« vending mod Kinas initiativer, Bælt & Vej og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Men dernæst, efter en gennemgang af viften af projekter for jernbaner, havne, elektricitet osv. i mange asiatiske lande, vender artiklen sig mod USA.

»For USA er Kinas OBOR-initiativ blevet en multidimensional udfordring, der påvirker nationale anliggender, såvel som international politik. Kinas fokus på multilaterale udviklingsprojekter har fremhævet et ubehageligt, nationalt

spørgsmål for Trump: den amerikanske, civile infrastrukturens affældige tilstand, og Kongressens modstand mod at bevilge de nødvendige midler til at gøre noget ved det ... Amerikas næststørste by, Los Angeles, er indbegrebet af Amerikas smuldrende infrastruktur. På trods af, at byen håber at sikre sig rettighederne til at være vært for 2024-Olympiaden, holdes byen tilbage pga. dens gennemhullede veje med trafikpropper, et aldrende telekommunikationssystem og manglen på pålidelig, offentlig transport. Borgmester Eric Garcetti kom endda med en dybtfølt bøn til Trumps transportminister, Elaine Chao, om at forcere en pakke på \$1,3 mia. til byens undergrundsbane – men det står ikke klart, om administrationen vil føje ham.

»Garcetti går måske til Kina for investering.«

Det viser sig, at Kinas største producent af togvogne, CRRC Corp., allerede bygger 64 nye togvogne til Los Angeles' undergrundsbane, og også til andre byer. Dette er kontrakter, der er udbudt til selskaber: men Kinas præsident Xi og ledere af statsbanker har gjort det klart, at Kina selv kunne investere i kreditydelse til store, nye infrastrukturplatforme, såvel som at være med til at bygge dem; det samme gælder for Japan.

Dette fordrer en statslig, amerikansk kreditinstitution. Ved de Progressive Demokraters begivenhed, understregede *EIR*-repræsentanter over for de tilstedeværende behovet for en nationalbank i Hamiltons tradition, som den centrale kilde til kredit, der kan gøre disse projekter mulige.

Foto: Shenzhen-strækningen af Guangzhou-Hongkong Højhastigheds-jernbanen under konstruktion. Maj, 2011. (Foto: Alancrh / wikimedia commons / CC BY-SA 3.0)

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasiske samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

LaRouche: “Vi er en anti-oligarkisk nation!”.

EIR kortvideo 27. april 2017

Frankrig: Jacques Cheminades anden

kampagneannonce går i luften otte timer før søndagens valg

20. april, 2017 – Det følgende er en oversættelse af Cheminades tre minutters valgspot, som, den 21. april, vil have været udsendt otte gange på fjernsyn, i bedste sendetid. Valgets første runde finder sted søndag, 23. april. Det første 90-sekunders klip vil da have været udsendt 10 gange.

»Jeg kunne gøre som de andre kandidater og opremse forholdsregler, der afhjælper alle de hastende indsatsområder.

Det er sandt, at vi har enormt hastende indsatsområder: jobs, der forsvinder, dårlige arbejdsvilkår, boliger, der ikke kommer, uddannelse, der er for selektiv, handicap, der ikke behandles.

Men jeg vil ikke lyve for jer: Så længe, vort land fortsat er under en finansiel okkupation, vil løfterne blot være

valgslogans, og vi vil have tabt kampen.

Allevegne hører vi, at 'kassen er tom', at vi sidder i gæld til halsen. Sandheden er, at vi bare fortsætter med at redde storbankerne og spekulanterne (bail-out).

På et år giver den Europæiske Centralbank dem €960 mia. for at vinde lidt tid, inden næste krak – penge, der er skabt ud af den blå luft – hovedsageligt for at støtte spekulation samtidig med, at samfundet påtvinges nedskæringspolitikker – 'nøjsomhedspolitik' – i beskæftigelsen og produktionen.

I forhold til fransk økonomi, repræsenterer disse €960 mia., €115 mia.

Alternativet er den nationalbank, som jeg ville genskabe. Den ville være i hænderne på arbejdere, på ledere af foretagender og folkevalgte, og den ville udstede kredit for €100 mia. om året. Det er mindre end €115 mia., så ingen kan sige, at vi bruger for mange penge.

Hver eneste cent vil blive dirigeret til at imødekomme jeres behov og jeres fremtid, i stedet for at fodre nye finansbobler.

Hermed vil vi blive i stand til at skabe 1 million nye jobs om året for at sikre vores økonomiske genrejsning, genoplive vore landlige områder sammen med vore borgmestre og lancere morgendagens store projekter: rumforskning, udvikling af havene, udviklingen af Afrika og kontrolleret termionuklear fusionskraft.

Jeg satser således på fremtiden. Det, vi tilbyder de fremtidige generationer, vil gøre det muligt for os at sætte gang i økonomien i dag, og gøre det muligt at tilbagebetale kreditten i morgen.

Staten må have kontrollen over pengene. I modsat fald vil de, der har penge, fortsætte med at kontrollere staten. Vore leder

underkaster sig en modstander, som ingen af dem har vovet at konfrontere.

Det er, selvfølgelig, den lovløse finansielle verden.

Men det er også det, der har invaderet vore hjerner: nyheds-flash, kommunikationsmidlerne, hele denne endeløse liren-af uden refleksion, som sluttelig gør os passive.

Jeg kæmper for, at tingene bliver bedre i morgen.

For kun ved at skue mod horisonten kan vi undgå at løbe ind i en mur.

Jeg kæmper for et Frankrig for digital teknologi, robotics, 3D, en kultur, der er helliget liv og opdagelse, og som bringer kunst og videnskab tilbage til folket.

Jeg kæmper for at give unge mennesker deres selvværd tilbage, snarere end frygten for ikke at slå til.

Mange af jer væmmes og ønsker ikke at stemme, eller stemme for nogen, som vil vinde, eller, forblindede af vrede, stemme imod jeres egne interesser. Gå til vores website [cheminade2017](http://www.cheminade2017.fr). Så vil jeg vædde med, at mange af jer vil stemme på mig, på vore ideer, for de vil se, hvordan David'er kan besejre Goliat'er.«

Jacques Cheminade er stifter og leder af partiet Solidaritet og Fremskridt (Solidarité et Progrès), og mangeårig ven af LaRouche-parret, hvis ideer hans parti er fortalere for i Frankrig.

Cheminades valgkampagne kan følges her:
http://www.cheminade2017.fr/?debut_mesures=27

Videopræsentation v/ Jason Ross; dansk udskrift. Vi gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde.

(Sidste halvdel af [LaRouchePAC webcast, 10. mrs., start på 25 min.](#))

https://www.youtube.com/watch?v=J7z9NfI_Ns0

(Se webcast første del, 'Hvorfor briterne hader Trump', [her](#)).

Jason Ross: Det, du netop har gennemgået, Mike, gør det virkelig meget klarere, hvorfor der er så meget opposition til det potentiale, vi har netop nu, som virkelig er enormt. Nogle mennesker siger, at det Demokratiske Parti nu er en ulmende ruinhob. Det er en ret god beskrivelse af det, synes jeg. At

de, i stedet for at tænke på, hvilken politik, de bør forfølge, hvad deres mission burde være, så er det blevet til en masse beskyldninger mod Rusland for alt muligt. Dårligt vejr? Giv Rusland skylden. Dårligt valgresultat? Giv Rusland skylden. Hacking af valget? Præsidentvalget var én. Hvad med Senatet? Hvad med Huset? Hvad med delstatskongresserne? Hvad med guvernør-skaberne i hele landet? Dette var generelt set ikke noget godt valg for det Demokratiske Parti.

Tænk på de muligheder, der *kunne* være, mht. at samarbejde med Trump-præsidentskabet om initiativer, der nu er mulige. Lad os tage et eksempel. Dette er et klip fra pressekonferencen i går med Det Hvide Hus' pressesekretær, Sean Spicer. Manden, der stiller spørgsmål, er Newsmax' John Gizzy. Det handler om præcis den form for samarbejde, som burde finde sted. Lad os høre:

John Gizzy: Tilbage under mødet og Deres åbningstale om bankerne, i den sidste kampagne, førte kandidat Trump en hård kampagne for en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som ville opsætte en barriere mellem kommercielle banker og store investeringsbanker. Den blev selvfølgelig ophævet i 1999, ophævelsen underskrevet af præsident Clinton. Senator Sanders førte også valgkampagne over dette, bemærkede, at det var i Republikanernes valgplatform i Cleveland, og sagde i december, at han med glæde ville arbejde sammen med Trump-administrationen om genindførelse af Glass-Steagall.

Er der planer om, at præsidenten skal mødes med senator Sanders? Og er en ophævelse [han ville have sagt »genindførelse«] af Glass-Steagall på hans dagsorden?

Sean Spicer: Der er ingen aktuel plan om at møde ham. Jeg er sikker på, at, som han har gjort med flere andre kongresmedlemmer på begge sider af midtergangen, et møde vil blive aftalt på et tidspunkt. Vi har ikke noget på bogen lige nu, men hør, han har vist – og jeg mener i dag, eller i går, var endnu et eksempel; i dag endnu et eksempel – hans

beredvillighed til at række over midtergangen, hans beredvillighed til at se til begge kamre, og ikke blot i erhvervslivet, men også fagforeninger og andre industrier, hvor vi kan finde fælles jordbund. Jeg mener, at, hvis senator Sanders og andre ønsker at arbejde med Det Hvide Hus inden for områder, om måder til at forbedre finansindustrien, så vil vi gøre det.

Gizzy: Er I stadig forpligtet over for at genindføre Glass-Steagall?

Spicer: Ja.

Ross: Der var det! Det er atter blevet bekræftet ved en pressekonference i Det Hvide Hus, at Trump officielt har støttet Glass-Steagall. Dette er den mest afgørende lov, der kan få vort land på fode igen. Vi er meget glade her i LaRouchePAC; vi har netop udgivet en digital version af en brochure om *LaRouches Fire Love og Amerikas Fremtid på Silkevejen*. Det kan vi se på nu. Den vil også blive udgivet på tryk for at komme ud i landet i titusinder af eksemplarer. Det, vi her har sat sammen, er en **introduktion**, en gennemgang af, hvor vi står i verden lige nu, og en detaljeret gennemgang af politikken for LaRouches Fire Love.

De, der har fulgt vores webside, eller hvis man er en nytilkommen, kan dette være en introduktion. Hr. LaRouche udgav i juni 2014 et politisk program, **»Fire Love til USA's omgående redning«**, som, tilføjede han, **»ikke er en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed«**. Når vi ser på disse love, når vi ser på den idé, der udgør den overordnede ledetråd, så ser vi, at der er en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Dét er nøglen til dette. Hr. LaRouche diskuterer dette mod slutningen, efter at have forklaret, hvad de Fire Love er for love. Han beskriver Vernadskijs anskuelse (faktisk LaRouches egen anskuelse) af, hvad det vil sige at være menneske – om mennesket og skabelsen. Han forklarer, at der er en idé, som man må forstå, når man tænker på økonomi

set fra et menneskeligt standpunkt.

Som Mike fremhævede, så er resurser for menneskene ikke noget, vi finder i den vilde natur, ligesom en ko, der vandrer rundt og leder efter græs eller noget kløver at spise. Vi skaber resurser. *Vi er den eneste art på Jorden, der skaber resurser.* Faktisk, så er de fleste af de resurser, som vi benytter i dag, de fleste af de resurser, som vores liv foregår omkring, de fleste af de betingelser, som vi lever i, skabt, det er et menneskeskabt miljø; det er menneskeskabte resurser.

Tænk på alt det, der er en del af dit liv på daglig basis. Tænk på elektriciteten; tænk på de materialer, du kommer i kontakt med. Disse er for det meste slet ikke naturlige i den forstand, at de ikke er naturlige for en biologisk organisme som mennesket. Det vil sige, de er ikke resurser for lad os sige en flok chimpanser, eller sådan noget. Elektricitet, som vi frembringer ved hjælp af kul; ved at tage et klippestykke fra jorden og forvandle det til elektricitet, som vi kan overføre gennem tynde ledninger og bringe ind i hjem og foretagender og fabrikker for at skabe bevægelse, for at bringe lys, kommunikationer, varme, afkøling, alle disse ting. Dette er en resurse, vi har skabt. Resursen uran; et klippestykke i jorden, der nu er en kilde til utrolig energi for os. De materialer, som vi bruger – metaller, substanser, der aldrig har eksisteret nogetsteds på Jorden, undtagen når vi skaber dem; plastik skabt af olie. Man finder ikke plastik nogen steder i Jordens skorpe; man finder olie. Aluminium, metallet, findes ikke på planeten – undtagen måske på en meteorit; aluminium er en ren, menneskelig skabelse. Der findes intet, ikke så meget som et gram af det i Jordens skorpe. Så vi skaber resurser.

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke

forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde. Hvor banker kun var engageret i typiske lån og ejendoms lån og den slags ting; ikke i spekulativ investering. Når banker gør det, kan regeringen forsikre dem. Med Glass-Steagall genindført vil vi gøre det muligt at få finansiering derud til langfristede projekter. Som de grafiske kort i dette afsnit indikerer, har vi haft en enorm mængde – billioner af dollars; jeg mener, det var \$4,5 billion fra Federal Reserve (USA's centralbank), og lige så meget eller mere fra den Europæiske Centralbank. Enorme mængder penge er blevet skabt og sat ind i banksystemet; og næsten ingen af dem kommer ud i realøkonomien.

Så hvis man skal forsøge at finansiere en økonomisk genrejsning, hvis man forsøger at skaffe kredit til langfristede projekter, som at genopbygge dæmningerne, der er forfaldne i hele landet; som at påbegynde byggeriet af et højhastighedsjernbanenet; dette er projekter, der koster billioner. Men, billioner af dollars er blevet smidt ind i banksystemet, og de er ikke gået til noget; de bliver bare dér. Med Glass-Steagall gør vi det muligt for banksystemet igen at agere på en langsigtet måde; og vi skiller os fra disse bankers bankerot. Lige nu er hele banksektoren ved at nedsmelte totalt; en smule mere i Europa, ser det ud til, end her, men det er en offentlig hemmelighed. Dette banksystem vil ikke eksistere ret meget længere i verden. Hvad skal erstatte det; og hvad vil grundlaget for den måde, dette nye banksystem opererer på, blive?

Dette bringer os til den anden lov; en ny

nationalbankinstitution. Alexander Hamiltons principper, det, han gjorde som grundlaget for økonomi – og i den digitale brochure kan I finde links, hvor I selv kan læse Alexander Hamiltons hovedrapporter til Kongressen. De er tilgængelige. Det er ting, der er et virkeligt højdepunkt i økonomisk fremgangsmåde. Vi gennemgår, hvordan en ny nationalbank ville operere. Dette er virkelig afgørende. For at gøre det muligt at få langfristede investeringer til billioner af dollars, må vi have en ny fremgangsmåde. I har måske hørt i pressekonferencen, hvis I lyttede til det hele, at et tema gentagne gange tages op fra Det Hvide Hus lige nu, uheldigvis; det er ideen om partnerskaber mellem det offentlige og det private. At dette skulle være måden, hvorpå de billioner af dollars til infrastruktur, som præsident Trump har krævet, kan finansieres. Det vil ikke fungere; det vil ikke fungere. For det første, med mindre man får Glass-Steagall, så vil man ikke få en sådan finansiering; men et andet aspekt er, at offentlige/private partnerskaber kræver projekter, som man kan investere i, som direkte vil tilbagebetale investeringen. Et offentlig/privat partnerskab for at restaurere LaGuardia Lufthavnens terminaler; OK, det kunne måske tiltrække finansiering.

Men hvad med projekter, der ikke vil betale sig tilbage i flere årtier? Hvad med et nationalt højhastighedsjernbanenet? Hvad med byggeri af nye kraftværker? Hvad med investering i langfristet forskning og udvikling, såsom rumprogrammet? Det er her, hvor der ikke kommer en direkte tilbagebetaling, at der er en specifik, unik rolle, som skal spilles gennem et nationalbanksystem; hvor nationens forøgede produktivitet som helhed er tilbagebetalingen, så at sige. Ved at dirigere investeringer på måder, der gør hele nationaløkonomien mere produktiv, så er der faktisk ingen omkostninger ved at opbygge infrastrukturen. USA's transkontinentale jernbane kostede noget mht. den fysiske indsats, det krævede at bygge den; men indkomsterne for denne investering, [var] den nye nationaløkonomi, som den skabte. Den nye *nation*, som den

skabte, hvor man kunne rejse fra kyst til kyst på under en uge, i modsætning til de tre uger, som det ville have taget før. Man skulle tage til Panama over land, og dernæst fortsætte med skib op igen til USA's vestkyst. At få en jernbaneforbindelse i stedet forandrede nationen rent samfundsmæssigt; den forandrede nationen økonomisk på en dybtgående måde. Udviklinger kunne nu finde sted; økonomi var mulig. Adgang til forsyninger og materialer og markeder og ideer og infrastruktur; dette udvidedes.

Så igennem et nationalt (statsligt) banksystem gør vi det muligt at tiltrække den form for kredit, der eksisterer rent potentielt, og dirigere den til projekter, der har langsigtet gavn og tilbagebetaling. Og vi bliver ikke bundet af at lede efter måder, hvorpå disse projekter kan omsættes til penge; hvilket er en afgørende fejl ved synspunktet om offentlig/privat partnerskab. Ofte, hvad disse ting gør, er, at de tjener penge på allerede eksisterende programmer ved at privatisere dem og så få brugerbetalingen eller indkomsten fra dem. Så vi må have en ny nationalbank. De \$1 billion, som præsident Trump har nævnt, er alt for lidt.

For et par uger siden mødte jeg lederen af det Amerikanske Selskab for Civilingeniører. Det var dagen efter talen om nationens tilstand (28. feb.), hvor Trump havde gentaget sit krav om \$1 billion. Denne ingeniør sagde, »Det er ingenting! Det er ingenting, sammenlignet med, hvad vi har brug for«. Det Amerikanske Selskab for Civilingeniører har udgivet deres rapport, der siger, at vi har brug for \$3,6 billion i investeringer blot frem til 2020. Og det er uden tanke for sådan noget som et helt nyt højhastighedsjernbanenet; det er kun til reparationer og til at få vores infrastruktur op i en anstændig form. Så med de enorme mængder, der er involveret, så er dette ikke noget, der vil få nogle mennesker til at udstede nogle lån til rentesatser, man vil have råd til. Det vil blive gennem national kredit på Hamiltons måde; og vi gennemgår [i brochuren], hvordan vi får dette til at ske.

Dette bringer os frem til den tredje lov, som vi diskuterer. At, når man investerer kredit, så må man have en måde, hvorpå man kan måle, om man forøger produktiviteten. Hvad er standarden for produktivitet i en nationaløkonomi? Er standarden for økonomisk værdi, at man tjener penge? Er det, at man sætter noget til salg, som folk er villige til at betale for? Det kan det ikke være! Folk betaler for alle mulige værdiløse ting; folk begår fejltagelser, når de bruger penge. Ideen om, at penge er et mål for værdi, er simpelt hen usand. Den måde, som LaRouche ser dette på, er i stedet med ideen om en økonomisk platform. At, når vi går til et højere niveau af energi, for eksempel, en højere kilde til energi, så har vi ikke alene mere af en energiresurse, men den lader os også gøre nye ting. På denne grafiske fremstilling [Fig. 1] ser man overgangen fra træ til kul, som fandt sted hen over en 50-årig periode fra 1850 til 1900. Kul er mere praktisk end træ, for man kan gøre en masse fine ting med træ, som man ikke kan gøre med kul; såsom at lave møbler eller bygge et hus. Man bygger ikke et hus med kul. Men kul lader én gøre nye ting. Olie og naturgas er mere energitætte; de lader én gøre nye ting – forbrændingsmotoren, elektricitet, flyvning. Man vil ikke have en flyvemaskine, der flyver på kul; og slet ikke på træ. Så kommer det potentiale, man kunne have for nutiden – fission, fusion; højere energiniveauer, der er tusinder, ja hundrede tusinder af gange mere kraftfulde end den kraft, der er tilgængelig i kemiske substanser.

Her ser man et eksempel fra før den transkontinentale jernbane [Fig. 2], hvor man ser, hvordan rejsetiden fra New York var forskellig fra 1830 til 1857. Hvordan vejbyggeri, men faktisk for det meste udvidelsen af jernbanen, gjorde det muligt at integrere denne del af nationen på en langt tættere måde. Tænk på denne storslåede, nye idé, du har fået; en ny måde at gøre tingene bedre på. Kan man tjene flere penge, hvis man kan udskibe ens varer længere og hurtigere og lettere? Selvfølgelig. Men tænk over det, det betyder, at en god idé, en bedre måde at gøre tingene på, kan spredes lettere. Folk

kan lettere bevæge sig rundt. Vi er ved at blive en ny slags nation.

Når vi tænker på den form for platform, som vi skaber, så må vi først og fremmest tænke på, hvad vores energikilde er. Hvad er vores evne til at forandre naturen, så den passer til vore behov og vore forhåbninger for fremtiden? Og det er hævet over enhver tvivl, at de største fordele, den største chance for at opnå dette, ligger i fusionskraft. Mængden af potentiel energi i fusion er bogstavelig talt over en million gange over det, man får fra kemisk energi. Sidstnævnte vil ikke forbedres gennem større effektivitet, med bedre gasturbiner eller sådan noget; det er simpelt hen forskellen mellem de elektronbindinger, der holder et molekyle sammen, versus det, der foregår i en atomkerne, som holder den sammen. Energimængden i en atomkerne er simpelt hen over en million gange større end de elektriske bindinger, der holder et molekyle sammen.

Som Mike nævnte, så bliver deuterium i havvand til en resurse; bliver til et brændsel for fusion. Bliver til et vidt udbredt tilgængeligt fusionsbrændsel, i modsætning til den form for geopolitik, vi ser i dag, mht. adgang til energiresurser. At energi til at blive til en virkelig art, der rejser i rummet, kun vil fremkomme med fusionskraft. Hvis det tager flere måneder at komme til Mars, er det ikke rigtigt under ens kontrol. Hvis det er umuligt at afbøje en asteroide, der vil tilintetgøre alt liv på Jorden, fordi man ikke kan nå den i tide; tænk på den grundlæggende set uendelige værdi, det har at have udviklet fusion.

Det, vi dækker i denne brochure, er i sin kerne en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Vi afslutter med en forståelse af, hvad denne menneskelige identitet er; hvad kreativitet er; og hvordan den bliver angrebet. De britiske angreb, som Mike netop har fortalt om, og som eksplicit ses inden for områderne af politik eller i Opiumkrigen, i felterne som militæret eller økonomi. Det eksisterer også i kulturens

verden, i videnskabens verden, i de kulturelle forandringer, vi har set i løbet af de seneste 100 år eller så; med omdefineringen af videnskab, der begyndte omkring år 1900, hvor Bertrand Russell – i en æra, hvor Planck og Einstein var i færd med at revolutionere verden – forsøgte at dræbe videnskaben og forvandle den til matematik. Denne britiske intrige var utroligt succesrig; som det i dag bevidnes af den totale beundring for ideen om kunstig intelligens, for eksempel. Folk forstår ikke naturlig intelligens; hvad det vil sige at være et skabende menneske.

Dette aspekt er noget, som universet responderer på. Vore opdagelser er aldrig fuldt ud korrekte; vi ved aldrig alting fuldt ud. Men de opdagelser, vi kan komme frem til, har stadig en voksende magt over naturen; på trods af, at de aldrig helt er ligesom, aldrig helt indfanger essensen af, hvordan universet fungerer. Det faktum, at denne aftagende ufuldkommenhed korresponderer til en voksende magt, uden nogensinde helt at få alting rigtigt, mener jeg taler stærkt for det faktum, at det er en skabende *proces* i sig selv, som er en fællesnævner mellem vort intellekt og universet som helhed. Hvis vi kan få adgang til dette, er de økonomiske potentialer uendelige. Vi kan udvikle fusion som en energikilde; vi kan revolutionere vores forhold til råmaterialer. Vi kan gøre en ende på truslen om tørke ved at udvikle kontrol over vandcyklussen; på samme måde, som vi ikke blot håber på, at der vil vokse noget mad i vores køkken, som vi kan spise. Vi sår og planter mad, vi har landbrug, vi transporterer det. Vi kan udvikle et lignende forhold til vand, hvor vand er noget, vi transporterer, hvis det er nødvendigt; at vi kan ændre vejret, hvis vi kan styre det; at vi tager direkte fra havene, når det behøves. Vi kan virkelig transformere os selv som art; og vores nuværende potentiale er virkelig enormt. Med åbningen for samarbejde med Rusland, som vi ser fra Trump-administrationen, med møder mellem militære topfolk i USA og Rusland. Med den forestående konference om Bælt & Vej-initiativet i Beijing i maj, som vil være en

virkelig chance for USA til at ophøre med at spille en fjendtlig rolle over for dette Nye Paradigme, som under Obama og Bush; og i stedet gå med i det og give en særlig form for lederskab, som faktisk kun kan komme fra USA. En unik form for potentiale, som vi kan tilbyde verden, som i rummet, som i fusion, og som i andre ting.

Har du noget at tilføje?

Billington: To korte bemærkninger. Med hensyn til national bankpraksis, slog det mig, da du talte om det, at vi har hørt fra folk i USA's regering, der har været involveret i at forsøge at få kinesiske investeringer til USA, at de altid løber ind i det anti-kinesiske, anti-russiske, neokonservative hysteri i Kongressen, så snart, det drejer sig om et større projekt. De siger, »Åh, nej, vi kan ikke lade kineserne få dit og dat«. Men de sagde til os, at kineserne selv ville være absolut lykkelige for at tage deres enorme reserver i amerikansk statsgæld, der nu intet indtjener med de nulrentesatser, der anvendes; og, da de ikke så godt, projekt for projekt, kan sætte dem i noget i USA, da at sætte dem ind i en nationalbank – en infrastrukturbank – hvor de sandsynligvis ville få et højere afkast. Men, hvad der er vigtigere, så ville disse penge komme ud at arbejde; de ville komme ud at arbejde for at opbygge en nation. Ikke deres nation i dette tilfælde – vores; hvilket, som civilingeniørfolkene sagde, vi har desperat brug for. Så kapitalen, ud over at generere national kapital, så er der institutioner i verden, der ville være mere end villige til at sætte kapital ind i en sådan bank; som bliver forvandlet til faktisk rigdom. Pengene udgør ikke værdien; værdien ligger i infrastrukturen, i transformationen af naturen, der finder sted som følge af en kreditpolitik, der kommer fra en nationalbank.

Og ellers vil jeg blot gentage, at dette er et tidspunkt i historien, hvor vi, faktisk for første gang, har chancen for at tilintetgøre ideen om imperium. Helga Zepp-LaRouche siger

ofte, at folk vil sige, »Det er en ønskedrøm; den menneskelige natur er trods alt ond. Der vil altid være onde mennesker«. Jo, selvfølgelig; men pointen er, at vi står på randen af, at menneskeheden som helhed kommer ud af barndommen – bliver voksen. I stedet for søskende, der skændes med hinanden og kaster spaghetti efter hinanden, så har man en verden, der anerkender den andens fordel – som det blev sagt ved den Westfalske Fred – og ideen om, at vi kan lære at mestre de store kulturer på Jorden; det være sig den konfucianske kultur, Gupta-kulturen eller Abbaside-kalifatet i Bagdad. At vi forstår, at Jordens store kulturer alle har perioder med storhed og perioder med mørke tider. Men ved at række ud for at finde disse store øjeblikke i alle kulturer, har vi potentialet til at skabe en verden, hvor ideen om den darwinistiske bedst egnedes overlevelse kan blive smidt på historiens skrotbunke; og vi begynder rent faktisk at have muligheden for, at alle mennesker kan opleve deres virkelige menneskelighed – deres skabende evner til at gøre noget, der vil få varig værdi for menneskehedens fremtid.

Der står vi. Vi har denne mulighed i vore hænder. Folk må lære at bryde gennem pessimisme, kynisme, frygt, og erkende det enorme potentiale, som vi har lige foran os, i vore hænder på dette tidspunkt i historien; og leve op til dette ansvar, og til denne enorme chance.

Ross: Storartet! Vi viser websiden endnu engang på skærmen, så I kan finde vores rapport om Amerikas rolle i den Nye Silkevej. Hvis I lytter, så er det lpac.co/us-joins-nsr for den Nye Silkevej. Nyd rapporten! Jeg håber, den er til hjælp i jeres organisering.

Rapport om europæiske banker viser kommende katastrofe

8. mrs., 2017 – Bloomberg-rapporten af 7. marts, der fokuserede på europæiske bankers svigt mht. at låne penge til økonomien, fremviste yderligere et totalt patologisk europæisk banksystem, der er rede til at bryde sammen. Fire aspekter af rapporten gør det klart, hvor døde de europæiske økonomier er, og hvor tæt deres banker er på et kollaps, der vil bringe City of London og Wall Street til fald.

For det første voksede indskuddene fra Europas ikke-finansielle selskaber i bankerne med ekstraordinære 18 % i 2016, og med \$848 mia. siden 2014, på trods af, at disse banker ikke betaler renter, og i visse tilfælde kræver negative renter på disse indskud. Selskaberne, der ikke ser nogen efterspørgsel eller udsigter til økonomisk aktivitet omkring sig, betaler for at puge deres penge snarere end at bruge dem.

For det andet har bankerne selv sat yderligere \$1,16 billion ind i den Europæiske Centralbank som »overskydende bankreserver« siden 2014, på trods af, at de må betale ECB negative renter for at opbevare disse reserver. De havde ikke brug for at låne dem ud, da de heller ikke kunne se nogen efterspørgsel. En sindssyg budget- og nedskæringspolitik i hele eurozonen har fjernet efterspørgslen på kredit, og de store banker har gjort resten.

For det tredje har de store banker i de »nordlige« europæiske lande og i London også brugt de \$1,8 billion, de fik fra ECB's opkøb af obligationer fra dem siden 2014, på samme måde, som de \$848 mia. i yderligere kundeindskud, til alt muligt andet end udlån. Deres udlån voksede kun med omkring \$174 mia. i denne periode og er stadig under 2012-niveauet. Bortset fra at kapitalisere sig selv med dem og betale deres aktionærer for

at øge prisen på deres aktier, har de 20 største europæiske banker dramatisk øget deres reserver til tab på dårlige lån, med 27 % alene i 2016.

Disse banker er ikke overraskende fortsat ikke profitable og bliver det mindre og mindre. De 20 største eurozone-bankers indkomst faldt med 5 % i 2016, og deres nettoprofit faldt med 50 % til 33 mia. euro for de 20 banker tilsammen. (Til sammenligning havde Wells Fargo Bank alene, på trods af en meget skadelig skandale, en profit på mere end en halv gang større i 2016.) Dette er det afgørende problem, der truer med få Deutsche Banks enorme derivatboble til at eksplodere, hvad øjeblik, det skal være.

For det fjerde, så fortsætter kapitalflugten og accelererer fra banksystemerne i de superforgældede lande, så som Italien, Spanien, Grækenland og Portugal, til de »stærke« landes banker. Dette er alt andet end styrke; det garanterer, at et af disse superforgældede bankers systemer vil udløse en generel nedsmeltning af bankerne – med mindre disse hurtigt bliver reorganiseret efter Glass/Steagall-principper og reddet af statslig kreditudstedelse for at skabe produktiv efterspørgsel.

**Er Obama anfører for et
'Maidan' imod Trump?
Hvad er Europas virkelige
interesse?**

Af Helga Zepp-LaRouche

4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og tydeligvis til bestemte medier.

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau*! »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse døds måder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »ynkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de

tidligere industrialisere områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplapper det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi Trump har skrinlagt hele den unipolære politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigen i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskrak end det, der fandt sted i 2008; en fornyet krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller

flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstegn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske

Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberale, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gribe Kinas tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den

Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Instituttet om Tysklands og de andre europæiske staters virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storslåede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinder sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolære politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etablerementet endnu bedre – dette etablerement, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynkes over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye Silkevejstog!

De transatlantiske nationer konfronteres med finanssammenbrud og borgerkrig – Trump må gå ind for Glass- Steagall og tilslutning til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 5. marts, 2017 – Alt imens hysteriet med den »farvede revolutions« angreb på Donald Trump fortsætter i hele Europa og i USA, så er sandheden bag denne »nye McCarthyisme« også ved at komme frem.

Udtalelser om et muligt mord på Trump er fremkommet i flere europæiske pressemedier og i blogosfæren. Obamas justitsminister Loretta Lynch, der nægtede at fængsle bankiererne for deres forbrydelser med hvidvask af narkopenge og med at ødelægge den amerikanske økonomi, har nu offentligt opfordret til voldelige demonstrationer og bemærker, at, i tidligere tider, »blødte folk og ja, nogle af dem døde. Dette er hårdt. Alt, hvad der er godt, er hårdt. Vi har gjort dette før. Vi kan gøre det igen.« At sammenligne det Obama/Soros-anførte kupforsøg med borgerrettighedsbevægelsen er både en løgn og en afskyelighed. Den eneste, legitime sammenligning er med det voldelige kup i Ukraine i 2014, anført af nynazister, som *EIR* har dokumenteret, blev kørt af netop de selvsamme agenter (Se *EIR*'s rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«)

Det er ikke det indbildte angreb på »vore vestlige værdier«,

der er drivkraften bag dette kupforsøg, men snarere det desperate Britiske Imperium og dets aktiver i USA, der er rædselsslagne over, at imperieopdelingen af verden, der er afgørende for at opretholde deres bankerotte, vestlige finanssystem gennem krige og nedskæringspolitik, trues af Trumps bestræbelser på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina. Et sådant samarbejde, der vil forene verden gennem et nyt paradigme, baseret på fred og udvikling, vil ikke have plads til de spekulative finansinstitutioner, hvis fremgang beror på hasardspil, narkopenge og krige. Trump gør forberedelser til at mødes med både Putin og Xi Jinping i de kommende måneder. Samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme og USA's tilslutning til den Nye Silkevejsproces ville betyde enden på Imperiet – måske for altid.

Men Trump har endnu ikke opfyldt sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall for at afslutte det tyranni, der begås af Wall Streets »for store til at lade gå ned«-banker, der har suget kreditten ud af hele det transatlantiske finanssystem for at nære deres derivatboble. Denne boble er nu en halv gang større end den, der eksploderede i 2008 som følge af den sindssyge genforsikring af subprime-ejendoms lån og andre værdiløse, spekulative værdipapirer. Hvis præsidenten skal lykkes med at genopbygge den amerikanske økonomi og gøre en ende på den værste narkokrise i nationens historie, må han omgående genindføre de finansielle principper, i Hamiltons tradition, som har været drivkraften bag alle amerikanske perioder med fremskridt.

☒ Franklin Roosevelts Glass/Steagall-angreb på Wall Street er modellen – den eneste model – der kan forhindre den langt værre, finansielle nedsmeltning, der nu truer det europæiske og amerikanske banksystem. Kun ved hjælp af dette indledende, første skridt vil en genindførelse af solide og fornuftige principper for bankpraksis – som dirigerer statslig kredit til industri, landbrug, infrastruktur og en genindførelse af videnskabeligt fremskridt – atter være i stand til at gøre

Amerika stort igen. Det er den effekt, som **LaRouches Fire Love** har.

Muligheden for en sådan revolutionær transformation af nationen og verden har aldrig været større end den er i dag. Kampagnen, der har til hensigt at bringe Trumps præsidentskab til fald, har ikke held til at overbevise det amerikanske folk. Efter at Trump anklagede Obama, og Obamas »oversiddere« i efterretningssamfundet, for at køre løgnekampagnen, der anklager Trump for ulovlige bånd til Rusland, måtte *New York Times* indrømme præcis dette. I en artikel fra 2. marts forklarede *NYT* Obama-administrationens anbringelse af hemmelige (og falske), udokumenterede efterretninger i officielle dokumenter, hvor de sænkede hemmelighedsgraden med det formål at maksimere disses cirkulering og forberedte efterforskninger for kriminelle handlinger, baseret på disse løgne.

Nu har Trump anklaget Obama for at aflytte hans kontorer i Trump Tower under kampagnen og tilføjet, at »dette er Nixon/Watergate« og »dette er McCarthyisme«. Han har krævet, at Kongressen udfører en tilbundsående efterforskning. Obamas chef for den nationale efterretningstjeneste, James Clapper – bedst kendt for sin løgn over for Kongressen i 2013, hvor han benægtede, at efterretningssamfundet overvågede millioner af amerikanere (afsløret som løgn af Snowden-afsløringerne) – optrådte i dag på NBC's »Mød Pressen« for at benægte, at der fandt en sådan aflytning af Trump Tower sted (selv om han denne gang var lidt mere forsigtig og sagde, »så vidt jeg ved«). Vi får se.

Aktivistteams fra LaRouchePAC deltog i pro-Trump møder i hele landet søndag, hvor de både oplevede en høj grad af anerkendelse af LaRouches år med at afsløre Obamas forbrydelser og også en åbenhed over for bestræbelserne på at få Demokrater og Republikanere til at kræve, at Trump går frem med sit løfte om at genindføre Glass-Steagall. Men aktivisterne bemærkede, at befolkningen, ligesom Kongressen,

er selvisk optaget af partiske angreb uden meget hensyn til, eller blot begreb om, afgørende politiske spørgsmål. Indgriben med LaRouches Fire Love har aldrig været mere presserende. Med det transatlantiske banksystem, der er rede til at sprænges, og de hektiske bestræbelser på at fremprovokere en borgerkrig eller et kup i USA, har vi ikke tid til mangel på klarhed.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde til medarbejdere: »Dette er vores livs største kamp. Folk bør ikke opføre sig dumt.«

Foto: New Yorks Børs.

LPAC annoncerer National Mobiliseringsdag for LaRouches Fire Love

*Leder fra LaRouchePAC, 1. marts., 2017 – »Jeg mener, den globale krise kan stoppes; vi må mobilisere for at gøre det«, sagde Lyndon LaRouche, da han vurderede præsident Donald Trumps politik efter hans tale til Kongressen den 28. februar, og de politiske handlinger, der nu må gennemføres, for at gå fremefter. Disse handlinger, som LPAC nu vil gennemføre, omfatter møder, lobbyvirksomhed, appeller og oplysende arbejde, der kræver, at præsident Trump omgående implementerer Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov som første skridt hen imod USA's tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons tradition, der vil muliggøre finansieringen af en genoplivelse af den amerikanske økonomi, med videnskab som drivkraft – med andre ord, **LaRouches Fire Love.***

Trump's tale til Kongressen og det amerikanske folk den 28. februar opretholdt den internationale proces henimod skabelse

af et globalt, nyt paradigme til erstatning for det katastrofale Britiske Imperium og dets politik med spekulation og folkemord – arven efter regeringerne Bush og Obama. Kinas og Ruslands uophørlige aktiviteter omkring opbygning af en Ny Silkevej for hele planeten, spiller fortsat den centrale rolle i dette paradigmeskifte.

I sin tale fremlagde Trump en håbefuldt vision for USA's fremtid, med året 2026, der vil markere denne nations 250 års jubilæum. Han genkaldte højtideligholdelsen i 1876 i Philadelphia, i anledning af hundredeåret for nationens fødsel, og hvor »landets byggearbejdere og kunstnere og opfindere fremviste deres skabelser«. Og han spurgte: »Hvilken slags land vil vi efterlade til vore børn?«, for blot at levere svaret: »Amerikanske fodspor i fjerne verdener er ikke for stor en drøm«.

Trump opfordrede også til at opbygge fred snarere end de nylige præsidentskabers endeløse krige. »Amerika er villig til at finde nye venner og skabe nye partnerskaber, hvor der er fælles interesser« – en klar reference til hans ofte udtalte villighed til at samarbejde med Rusland, Kina og andre nationer, til briternes og Obamas store rædsel.

Præsident Trump understregede ligeledes behovet for at genaktivere økonomien med hjælp fra en protektionistisk politik som den, der blev gennemført af Abraham Lincoln, der, mindede Trump tilhørerne om, med rette advarede om, at »den amerikanske regerings opgivelse af en protektionistisk politik [vil] frembringe afsavn og ødelæggelse for vort folk«. Trump fordømte og omtalte den ødelæggelse, som blev frembragt under Obama og Bush, især ødelæggelsen af bykernerne, og han lovede at vende det omkring.

Men, Trump veg tilbage fra enhver omtale af Glass-Steagall eller et kreditsystem i Hamiltons tradition, som faktisk kræves, for at hans erklærede planer kan blive til virkelighed.

Verden er endnu ikke i smult vande, bemærkede Helga Zepp-LaRouche under den omtalte diskussion. Nedsmeltningen, eller 'udblæsningen', af det transatlantiske finanssystem er umiddelbart forestående; eurokrisen er fuldt ud tilbage på hovedscenen, og selve euroen kunne forsvinde, endnu inden Storbritannien formelt iværksætter Brexit. Det er således ekstremt presserende, at LaRouches Fire Love omgående vedtages af Trump-administrationen, og det er LaRouche-bevægelsens særlige ansvar, på internationalt plan, at sikre, at disse love bliver kendt, forstået i deres dybeste, videnskabelige betydning, udbredes vidt og gøres til landets lov.

Som Lyndon LaRouche skæmtende sagde: »Det er nogle af de bedste love, jeg nogen sinde har vedtaget.«

Foto: Præsident Donald Trumps første tale om nationens tilstand for Kongressen, 28. februar, 2017.

Trump's tale til Kongressen: Vil Obamas kupforsøg imod ham blive overvundet?

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – De intense angreb mod præsident Donald Trump fra liberale, »globalistiske« medier og partiledere i Europa og USA bliver nu afsløret som et kupforsøg imod ethvert samarbejde, eller blot relationer, mellem USA og Rusland. Som formand for Efterretningskomiteen i Repræsentanternes Hus, Devin Nunes, vurderede det i går: »Dette er en ny McCarthyisme«. Forhåbentlig er det afslørede kup ved at miste terræn.

Men der er nu afgørende spørgsmål om præsidentens tale til en

samlet Kongres i aften.

Hvordan vil præsidenten tackle disse krav, i McCarthy-traditionen, om en politik for konfrontation, og endda krig, med Rusland og Kina?

Vil præsident Trump, som han har indikeret, fremlægge planer for storstilede investeringer i den amerikanske økonomi, i moderne infrastruktur? Dette er ikke alene det mest udbredt støttede løfte i Trumps præsidentskab. Det er også de midler, ved hvilke reel produktivitet og produktiv beskæftigelse atter kan indføres i en økonomi, som uden dette står over for endnu et umiddelbart finanssammenbrud. Store europæiske banker rapporterer om enorme tab. Alene spredningen af antydningen i finansmedierne om, at Trumps meget omdiskuterede infrastrukturplaner er sat »i venteposition«, har ført til advarsler fra sådanne personer som tidligere embedsmand i Reaganregeringen, David Stockmann, samt fra andre »markedsanalytikere«, om, at en generel 'udblæsning' af gæld vil finde sted i dette forår.

Det afgørende spørgsmål er en *kreditinstitution i Hamiltons tradition*, for at disse investeringer kan virkeliggøres på det mest produktive, teknologiske niveau. Planer om skattelettelser »for infrastruktur« vil intet frembringe.

Vil præsidenten tale om rumprogrammet og sit antydede ønske om en snarlig tilbagevenden til bemandet udforskning og udvikling af Månen? Den 24. februar kom NASA med visse indikationer på basis af et krav fra regeringen om en indledende undersøgelse. De peger på et stadig højere niveau af fremskridt inden for produktivitet. Månen er ikke blot det næste prøveområde for nye teknologier og nye energiresurser; den udgør også menneskehedens afgørende første skridt til Solsystemet, og hinsides dette.

Dette var det førende diskussionsemne ved mandagens møde i LaRouchePAC National Policy Committee.

Vil præsident Trump foreslå Glass/Steagall-loven for Kongressen, som han gjorde i oktober under sin kampagne; og som begge de politiske partiers platforme ved præsidentvalget krævede? Den tværpolitiske støtte til loven er vokset betragteligt i den amerikanske befolkning, under truslen om et endnu mere ødelæggende finanssammenbrud.

Uden at opdele Wall Streets og Londons storbanker og nedlukke deres spekulationskasinoer – før de endnu engang nedsmelter – vil hverken investeringer i produktivitet og videnskabeligt fremskridt, eller udlån til produktiv beskæftigelse, finde sted.

Og igen, de »Fire Nye Love til at redde nationen«, som Lyndon LaRouche for to et halvt år siden skiteserede som afgørende – og for hvilke tusindvis af appeller er blevet overbragt til Det Hvide Hus i ugen op til præsidentens tale i aften. Som LaRouche allerede dengang, i juni 2014, sagde, så er de handlinger, der gives udtryk i disse »Fire Love«, ikke »en mulighed«, men en uopsættelig nødvendighed.

Trumps ankomst er en global udvikling, om han erkender det eller ej

Leder fra LaRouchePAC, 22. januar, 2017 – Fra Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier lyder et klagende, men sandt råb, i en kronik i dag i *Bild am Sonntag*: »Der er meget, der står på spil i dag – med valget af Donald Trump er den gamle, 20. århundredes verden endegyldigt forbi.«

Og fra Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, som i Kina bliver kaldt »Silkevejsladyen« på grund af, at hun i 30 har været forkæmper for projekter og institutioner i Verdenslandbroen, lyder det: »Steinmeier ved imidlertid ikke, hvad den nye orden er, men det gør vi. Han erkender, at en ny æra er indvarslet. Men formålet med denne nye æra er, kan vi etablere en ny orden for menneskedens almene vel?«

Uanset, hvor ofte præsident Donald Trump gentager, »Amerika først«, så er og bliver valget af ham et internationalt fænomen, som drejer sig om en igangværende, global bølge af mange forestående valg, hvor Wall Street/City of Londons orden, med »globalisering, afindustrialisering og imperiekrige«, bliver smidt på porten.

NATO er forældet, og det samme er Den europæiske Union; det samme gælder Obamas »vi fastsætter reglerne« og afsættelse af regimer, »vi« ikke kan lide, gennem krig.

Præsident Trump har erkendt, at Putins Rusland er ansvarlig for den mulige afslutning af 15 års uafbrudt krig i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, i fællesskab med Xi Jinpings Kina, som kan knække nakken på international terrorisme.

Han må komme til at erkende, at Xi er ansvarlig for at tilbyde »et fællesskab for en fælles skæbne« gennem Den Nye Silkevejs infrastruktur; gennem at anføre forskning og udvikling; og gennem at anføre udforskning af Månen.

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for en afvisning af det gamle paradigme med »globalisering og afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt, for at gå med i de nye fremstød for og drivkraft bag vækst og videnskabeligt fremskridt?

Prøverne er allerede i gang. Kampen for at genindføre Glass/Steagall-loven kræver, at Trump formås til at handle, og

at han adskilles fra sin udpegede finansminister, der offentligt er imod Glass-Steagall. En national, tværpolitisk appel er i gang – og er på denne webside.

Der er allerede lovforslag til diskussion og introduktion i Kongressen, for en »national infrastrukturbank«, men det må blive af en helt anden størrelsesorden, langt dristigere, og må omfatte fremskudte grænser såsom udvikling af fusion, udforskning af rummet og kontinentale højhastigheds-jernbaner. Og det må være en national kreditinstitution, der er forbundet med denne nye ordens internationale udviklingsbanker, for virkeligt store projekter, der spænder over lande og kontinenter.

I et heldigt øjeblik talte Trump om »ikke at dominere, men lede gennem et lysende eksempel«. Det findes allerede, for ham at gå med i.

Med Trump, der ser den nye internationale virkelighed, er Obama og EU rasende

Leder fra LaRouchePAC, 16. januar, 2017 – Nyvalgte præsident Trumps seneste og mest substantielle interview gør det ganske klart, hvad det nye paradigme for verden er, i den umiddelbare fremtid. Trump prioriterer en aftale om reduktion af atomvåben og sandsynlige reduktion af sanktioner mod Vladimir Putins Rusland. Han erklærer, at NATO er »forældet«, og at dets europæiske medlemmer hverken støtter dets militær eller bekæmper jihadistisk terrorisme. Han forudsagde, at Den europæiske Union sandsynligvis vil opløses, og at dette vil være en god ting.

Til trods for de hysteriske udbrud, som dette interview med Londonavisen *Times* og det tyske *Bild Zeitung* har frembragt fra den europæiske elite og Obamas ambassadører dér, så ser Donald Trump ganske enkelt den nye virkelighed – det nye paradigme – og indikerer, at han *muligvis* vil være med til at skabe den.

Putins Rusland er ansvarlig for muligheden af at afslutte 15 års uafbrudte krige i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, som han deler med Xi Jinpings Kina, og som kan brække ryggen af international terrorisme. I morgen vil Xi holde hovedtalen på Davos Verdensøkonomiske Forum. Han er ansvarlig for at være drivkraft bag en meget stor andel af den økonomiske og produktive vækst i verden, og for at tilbyde »et fællesskab af en fælles bestemmelse« gennem den Nye Silkevejsinfrastruktur, gennem at lede forskning og udvikling af fusion, og gennem at lede udforskning af Månen.

Et USA, der er blevet af med Nobels Krigspris-præsident Obama, tilbydes at tilslutte sig dette nye paradigmes institutioner og handlinger.

Frygt for og had til denne udsigt er kilden bag den intense kampagne for anti-russisk, anti-Trump propaganda i USA, der dirigeres fra britisk efterretning, men rækker dybt ind i en »få Trump ned med nakken-specialenhed« i efterretningstjenester under Obama. Denne kampagne er forgæves og destruktiv, og amerikanske »progressive« bør ikke lade sig forlede til at tilslutte sig den.

Som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udtrykte det, »Som Trump i øjeblikket går frem, vil der komme en stor forandring internationalt. Det er ikke kun Trump. Det er de andre elementer i systemet, der kommer sammen for at bringe en kraft i spil, som vil dominere planeten.«

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for at afvise det gamle paradigme med »globalisering, afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der

er nødvendigt for at tilslutte sig den nye drivkraft for vækst og videnskabeligt fremskridt?

En bevægelse fra en national, upartisk appel er i gang – og er på denne webside – som kræver, at Trump, der lovede »det 21. århundredes Glass/Steagall-lov« under sin valgkamp, foreslår dette for Kongressen i sin første tale til dem. At gøre en ende på Wall Street-kasinoets forgiftning af den amerikanske økonomi er et første skridt. Men så findes der ingen statslig kreditinstitution efter Hamilton-princippet, til at genskabe Amerikas forældede, økonomiske infrastruktur – selv, når Kinas statsmidler, som det her rapporteres, netop søger at få en sådan institution, som gør det muligt for dem at investere i en ny, amerikansk infrastruktur. Obama sagde til vælgerne, at han anså revolutionen med fusionskraft/plasmateknologi for totalt unødvendig, og privatiserede NASA's store udforskningsprogrammer, med en forværrende virkning.

Tiden er nu inde til, at amerikanerne handler for deres fremtid, ikke deres frygt.

Obama skal gå nu; han er lige så bitter en fiasko som Herbert Hoover

Leder fra LaRouchePAC, 2. januar, 2017 – Da præsident Herbert Hoover havde tabt valget til Franklin D. Roosevelt i 1932, brugte han hele overgangsperioden til at forsøge at tvinge FDR til offentligt at støtte hans, Hoovers, mislykkede politik; og da FDR ikke ville det, tog en rasende Hoover til indsættelsesceremonien, hvor han nægtede at tale, eller bare se på den nyvalgte præsident. Hoover bar på et bittert nag

imod FDR's nye paradigme – New Deal – frem til 1950'erne, hvor han spillede en rolle i fremvæksten af »McCarthy-giften«.

Alle Barack Obamas handlinger udgør nu et forsøg på at tvinge nyvalgte præsident Trump til at følge hans, Obamas, mislykkede politik; og til at angribe og bagvaske Rusland og dets præsident Putin.

Obama har i enhver forstand svigtet nationen – dens arbejdsstyrke, beskæftigelse, produktivitet, husstandsindkomst, narkoafhængighed, hjemløshed, stigende dødsrate og faldende gennemsnitslevealder, katastrofale krige. Han tyer nu til angivelige »uigenkaldelige eksekutive ordrer« og til deciderede misinformationskampagner fra regeringen, for at forsøge at tvinge Trump ind i – mindst – en ny kold krig. Dette kommer fra en præsident, der ikke kunne klare præsident Putin, og heller ikke Kinas præsident Xi Jinping.

Trump vil stadig ikke gå med, som hans bemærkninger i Florida nytårsaften indikerer. Men, hvilken politik, han vil føre, er stadig ikke klart.

Det, som er klart, er det nye paradigme med økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og med potentialet for fred, der er blevet skabt i løbet af 2016 af Xis Kina, Putins Rusland og deres allierede blandt eurasiske og afrikanske nationer, og med Lyndon og Helga LaRouche, der fortsat spiller en katalyserende rolle. Og lige så klar er »sangens kraft« i dette nye paradigme, der må have det bedste af alle nationers kulturhistorie, deres »klassik«, som kan gives til de andre. Dette demonstreredes af den over Internettet, især af russiske speakere, med lynets hast spredte kondolencehilsen fra Helga LaRouche i anledning af tabet af Alexandrov Ensemble i et flystyrt. (Det er overflødigt at nævne, at Barack Obama ikke kommenterede den tragiske død af hvert eneste medlem af Ruslands nationale kor.)

Det nye paradigme dikterer også ganske klart, hvad Trump og

den tiltrædende Kongres omgående må gøre: Genindfør Glass/Steagall-loven og skab en statslig kreditinstitution til at hælde investeringer ind i rumforskning, gennembrud i kernefusion og ny infrastruktur med høj produktivitet.

Vi hører, at Obama har til hensigt at »sige farvel og takke nationen« den 10. januar i en tale i Chicago. Han bør holde den tale en uge før, og gå.

Afrika har presserende behov for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talsmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen

nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to embedsperioders vildledning har bragt Amerika ud på randen af militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direktion af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet

'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vejen', er podekrystallen til et nyt, globalt system, et system, der gør en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortaler for Hamiltons system, verdens førende fortaler for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afviser det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale

revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgterpolitik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskrævs' betingelser. I dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigeligt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unaturlige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialisme. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til atter at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere – især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for økonomisk udvikling, men på et spirituelt plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika. Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets og EIR's seminar i København: Donald Trump og det nye internationale paradigme. ENGELSK udskrift af tale samt Spørgsmål og Svar

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet

i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Helga Zepp-LaRouches tale, der varer omkring 1 time og 20 minutter, kan høres ovenover eller her:

https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

En dansk oversættelse af talen kommer på torsdag.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.

Diskussionen findes kun som engelsk udskrift (se nedenfor).

—

English: Introductory article

Helga Zepp-LaRouche Keynotes Copenhagen Seminar on 'Donald Trump and the New International Paradigm'

COPENHAGEN, Dec. 12, 2016 (EIRNS) – Today, Helga Zepp-LaRouche

was the special guest speaker at a Schiller Institute/{EIR} seminar in Copenhagen entitled, "Donald Trump and the New International Paradigm." Eight diplomats from six countries attended, including two ambassadors. There were nations from Western Europe, Southwest Asia, Western and Eastern Asia, and Africa. In addition, there were around 30 Schiller Institute members and contacts, as well as a few representatives of various Danish and international institutions.

The event was opened by the presentation of a Chinese love song performed by Feride Istogu Gillesberg and Michelle Rasmussen. Afterwards, Tom Gillesberg, the chairman of The Schiller Institute in Denmark, introduced Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche, describing her historical role in bringing about the New Silk Road policy.

Helga Zepp-LaRouche's very inspiring, in-depth speech began with the revolution against globalization represented by the Brexit, the Trump election, and the Italian No vote. She gave an evaluation of the potential represented by some of the statements and appointments Trump has made so far, and then proceeded with a detailed discussion of the two conflicting paradigms in the world today. Zepp-LaRouche then uplifted the audience with the beautiful ideas of space scientist Krafft Ehrlicke and Renaissance philosopher Cardinal Nicholas of Cusa. She concluded with an appeal to those present not to act as spectators on the stage of history, but engage in the battle for the new paradigm with us.

Her speech, about 80 minutes long, may be heard above, or at: https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

Afterwards, there was an intensive hour-long discussion, with questions from all of the different groups represented. Mrs. Zepp-LaRouche ended by challenging the audience to decide what they want to do with their lives, what mark they will make to benefit all humanity, far into the future.

Zepp-LaRouche's speech and discussion had a profound effect on all present.

Download (PDF, Unknown)

Discussion:

(There is no video or audio of the discussion period, only this transcript.)

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen December 12, 2016

Discussion

(To facilitate free discussion, the questioners are not identified, and the questions are summarized. The answers are complete.)

Question: Can we be optimistic about Trump's presidency, because he is skeptical about climate change, is for trade war with China and Mexico, opposes the free trade deals, and has called for tearing up the nuclear deal with Iran.

Helga Zepp-LaRouche: I said earlier that the potentialities for change are there, but it depends, to a very large extent, upon us – what we do. When Trump got elected, my first response was, this is what I call the 'dog pull-tail, let-go feeling.' What I mean by that is that when you pull the tail of a dog, which you should never do, naturally, and you let go, the pain stops. When you pull, there is pain, and when you stop pulling, the pain goes away.

So, in a certain sense, the election of Trump was the tail let-go feeling, because we were on an immediate course toward WWII, and that was really the primary point, because if Hillary Clinton would have been elected – unfortunately, Hillary Clinton, when she was in the Obama administration, transformed from being a relatively OK person, she was never great, but in 2008, she was relatively decent, compared to what she became, because she capitulated to Obama, and when she made this terrible statement, for example, in Libya, about the murder of Gaddafi, "We came, we saw, and he died." This is

barbarism.

Her behavior in the Ben Ghazi case. There were so many things where she became worse than Obama, almost. So the immediate thing was that that big danger, that she would have continued the policies of Bush and Obama, in the confrontation with Russia and China, that that was stopped is, already, for the survival of civilization, the most important step.

Now, on these other points. Naturally, there is climate change. There is no question about it. But the question is, what is the cause of it? And the Schiller Institute had several conferences where we invited extremely important scientists who presented, beyond a doubt, that if you look at the last 500 million years in the history of the Earth, you have a continuous cycle of ice ages, of warming periods, of small ice ages, and the man-made component of climate change is absolutely negligible. It's a big fraud, for example, it's a big business. To sell CO2 omission quotas, is like selling indulgences in the Middle Ages.

Obviously, there are climate changes, and some countries which have low coasts are very much affected, but then you have to adapt to these climate changes with modern technology, and you cannot solve the problem by going to electric cars, or going to decarbonization of the world economy. This is a big fraud, and I am not saying that Trump is saying this for all the right reasons, but the idea to impose measures implied with the "great transformation" Schellnhuber is talking about – I mean these people do not want development.

We have been on this case for the last – as a matter of fact, we, the LaRouche movement, had a conception about the development of the world really starting at the end of the sixties.

I joined Mr. LaRouche because I went to China, Africa, other Asian countries, and I saw the horrible, horrible underdevelopment. So I came back from this trip, and I said, 'I have to become political, because I want to change this.' I could give you a long, long story of the many observations, because I went with a cargo ship, and when you go to these

countries with a cargo ship, you get a quite different idea than if you go on a 5-star cruise, and hotels. You see how the poverty affects people in their real lives. And I came back, and I looked at all the political movements, and I saw that LaRouche was the only one who said, 'We have to have Third World development. We have to have technology transfer. We have to alleviate this poverty.'

And we had a positive conception already in the seventies, and therefore, when the Club of Rome appeared, we immediately said, 'This is a fraud.' Because the Club of Rome said, 'There are limits to growth. We have reached equilibrium. Until the year 1972, you could develop, but now, we have reached equilibrium, and we have to have sustainable development. We have to have appropriate technology.' These notions did not exist before, because before, you had the idea of a UN Development Decade, where each decade, you would overcome the underdevelopment by qualitative jumps. And when we recognized this propaganda by the Club of Rome, we immediately said, 'This is a complete fraud,' and the people who wrote the book "Limits to Growth," Meadows and Forrester ...

Q: A followup about the Paris climate summit.

A: I would like to give you written documentation afterwards of the studies that were made by these geologists, which are, without question, the explanation of climate change is not man-made. The anthropogenic aspect of it is so miniscule. Climate change has to do with the position of the solar system in the galaxy, which goes in cycles around a certain axis, and you can see that over 500 million years, the data confirms that you have these wide changes. Greenland is called Greenland, because it was green. There used to be vineyards. You had ice ages which completely covered the Earth, and the reason why I went into this longer history, is to show how the environmentalist movement was created with the attempt to keep development down, and climate change is just another expression of the same effort.

If you look at which firms which are investing in solar parks, in wind parks, who is controlling the CO2 emission trade, you

have all the top hedge funds in London and Wall St. I can give you a lot of documentation about it, which does not mean that climate change is not real, because you have the rise of the oceans, and you have climate change, you have extreme weather, but that has been happening for hundreds of millions of years. And, on the other points you raised, obviously, from our standpoint, the cancellation of NAFTA, is a good thing, because NAFTA did not allow development for Mexico. As a matter of fact, NAFTA is the incarnation of the cheap labor production model of free trade. What you need is – especially countries which are not developed, you need protective tariffs for their own good. They have to develop a domestic market first. The booklet which I emphasized, which you should please read, “Against the Stream,” is one of many, but it is very condensed, and a very good book.

The question is, ‘What is the source of wealth?’ Is the source of wealth cheap labor, to buy cheap raw materials, produce cheaply, and sell expensive? Is that the cause of wealth? No. The only cause of wealth is the increase in the creativity of labor power. And a good government is, therefore, investing the maximum amount into education, into sponsoring the creativity of youth, of labor, and the more people in the labor force, by percentage, are engineers, scientists, the more productive the economy becomes.

And the free trade system, of which NAFTA is just one example, did exactly the opposite. China, which was part of this in the beginning – the reason why China today has so many environmental problems, like smog, like a large amount of groundwater being contaminated, is the result of the fact that China, in the beginning of its industrialization, accepted being a cheap labor production place for the U.S. and for Europe. When I was in China, even in 1971, I visited some factories which were horrible. They were absolutely horrible. The working conditions were terrible, the labor force, which produced electrical devices for radios, it was horrible. They worked for 18 hours. No health system. It was just terrible. And that is how China developed in the first phase.

But then China, with Deng Xiaoping, started to recognize that that is the wrong way. So China is now on a completely different track. They are putting the maximum emphasis on science and technology, the increase of excellence. Last year, they produced 1 million scientists. That's double of what the U.S. produced. Obviously China is a larger country, but still. What will finally be decisive is the number of people who are creative. And that is why China, right now, has the best education system, because they have understood that the source of wealth is not raw materials. Is not trade conditions. It is the creativity of their own people. And that it a good thing. If we go to a system where we have a certain amount of protectionism, to protect the development of the domestic market, it is a good thing.

There is no danger of cutting [countries off from one another], because all of these infrastructure projects are connectivity. The world will be more connected than ever before. But this whole myth of free trade is really a very bad thing. It has been coined by the people who profit from it. That's why the world is in the condition it is right now, where the rich become richer, and the poor become poorer. The middle class is being destroyed all over the world. And I would really like to communicate with you so that we can deepen this dialogue.

On the Iran thing, I don't think he will break it, but that is my hope. I don't know.

So, I'm not saying he's a – as I said, Baron von Knigge would get a heart attack when he hears Trump's speeches, but the world was in such a grip of evil, satanic evil, that it is a good thing that there is a break, and the unfortunate thing, is that Europe is still in this grip.

You can see it. Von der Leyen, the German Defense Secretary, had the funniest reaction. The day after the election of Trump, she said 'I am deeply shocked,' about this election result, because nobody thought this would happen. Now, this same lady is now parading in Saudi Arabia with Crown Prince Bin Salman Al Saud, and she isn't shocked. So, I don't know

what's wrong with her. I think that that would be a good place to be shocked, or not even go there.

So, I have come to the conclusion that a lot of the Europeans who react this way to the defeat of Hillary, are obeying another power in their head, and that power I call The British Empire, which is still in place, and it dominates Europe, and that is why they feel – I was asking myself, how come all of these politicians are so arrogant towards the new president of the U.S.? Because they were the boot-lickers of Washington until yesterday, and they would immediately do everything Washington would say and do, so I asked myself, 'Where is this sudden self-assertedness coming from?' And the only explanation I came up with, was to say, they must have an idea that there is another power which is more powerful than Trump, otherwise, they wouldn't have this sudden arrogance.

And it is the British, because you will see tomorrow, because tomorrow, there will be a federal press conference in Berlin, where a number of people will present their contribution to the German chairmanship of the G-20, which will take place in July in Hamburg. This will be Joachim Schellnhuber, the head of the WBGU (German Advisory Council on Global Change), this is the scientific advisory organization advising the German government. He put out this paper about 'the great transformation,' which we wrote about. You can look in the archive. He is the head of the idea of a decarbonization of the world economy.

Now, if you decarbonize the world economy, without having fusion, that would be one thing, to have fusion power in place. Then you can talk about getting rid of fossil fuels, but without having fusion, and being against nuclear energy, fission, it means that you will reduce the world's population to 1 billion or less, because there is a direct correlation between the energy-flux-density, and the number of people you can maintain. Schellnhuber said that the carrying capacity of the Earth is maximum 1 billion people. He didn't say that he wants to do with the 6 billion who are already there. If he would be consequent, he should hop away from this planet.

And they will announce a sinister plan, to try to use the fact that many countries have environmental problems, to sneak in their anti-development programs. People should not be naïve, because not everybody thinks that population growth is a good thing. There are many people who think that each human being is a parasite, destroying nature. That is the image of man which many people have. The greenies, for example.

We look at it in a different way. We think that the more people you have, the greater longevity you can have, division of labor, and a modern scientific society needs many people with a long life span. Because if you are in the Third World, and you die, and you have an average life expectancy of 40 years, or less, you cannot have scientists, because the production of a scientist takes 30-35 years, and if people then die right away, then you can't have a modern society.

So the more creative people you have, the better. Each human being is an incredible addition, because we are creative.

Tom Gillesberg: Schellnhuber, for his services, was appointed Commander of the Order of the British Empire (CBE), and for him, he personally has said, that the highpoint of his existence was that the British Queen, personally, gave him the Order of the British Empire, for his efforts to reduce the possibility for mankind's survival, you could say, so it is connected with what you said.

Q: This is the best speech I have ever heard in my life.

Is this a second American Revolution, and will the Federal Reserve, which is privately owned, be closed down, and will money be created for the benefit of all people, and not just the private Fed?

A: I don't know, because, as I said, there are so many unknowns about Trump, and what he will do, and how it will play out. All I can say is, if Trump does not fulfill his promises, the same people who caused his election, will topple him. Because I don't think that this process, which is now underway, where ordinary people have just had it – If you think about the declaration of Independence, it has this formulation that you will not bring down a government system

for light reasons, but, if for a long time, the common good is being violated, I don't know the exact text, then, people have the right and duty to replace this government with a rightful one, and that idea I call natural law.

It's the same idea that Friedrich Schiller had in Wilhelm Tell. This is a play he wrote, which takes place in Switzerland. There, the Hapsburg oligarch is also trampling on the rights of the Swiss people, then they unite with the Rütli Oath. There is this beautiful formulation which says, 'When the rights of people are trampled upon, they have the right to reach out to the stars, and take from the stars those rights which are eternally embedded in these stars. (I am not saying it as beautifully as Schiller does.)

If you compare these two texts, the Declaration of Independence, and the Rütli Oath from Schiller's play, they are almost identical, and it's very clear that Schiller was inspired by the American Revolution when he wrote that play, because in his plays, there are many ideas which resonate with the American Revolution, and he actually wanted to immigrate, at one point, to America.

So I think that if Trump turns out to be another fraudster, which we don't know yet, I think that this process of revolt will continue, because I only mentioned some elements.

I could mention that there are many countries now in realignment. for example, the Philippines, Duterte. This was supposed to be the playground for the conflict with China in the South China Sea. Now Duterte sent his Defense Secretary, Lorenzana, to Russia and China, to buy weapon systems from Russia and China, and to establish a friendship with China, and he said, 'The Philippines is no longer the colony of the U.S.'

Then you have Japan, which was the junior partner of the U.S. in the Pacific. Abe went to Sochi, meeting with Putin. In three days from now, Putin will go to Japan to have a state visit. They are talking about a peace treaty between Russia and Japan.

All of these are new alignments. There is a shift in the

strategic situation, and I don't think that that shift can be reversed.

Q: About Russia hacking the U.S. election. Why doesn't the U.S. have anti-hacking measures? Can you explain that?

A: I cannot explain that, for the same reason that I cannot explain why the NSA is surveilling everyone, all their phones, their communications, worldwide. They can observe all of these things, but they don't know about terrorism. They don't know about drug trafficking. They don't know about money laundering. Either their system is not so good, or they are looking in the wrong direction. I can't answer your question.

Q: Will the result of the Brexit be positive for Europe, to enable continental Europe to become stronger, and to improve cooperation with the eastern parts of Europe?

A: I think that the EU is not functioning, and I think it is not just the Brexit. The "No" in Italy is a reflection of the same dynamic. Now you have Gentiloni, the new prime minister, and they will probably go for new elections. Right now, in the polls, you have the 5 Star Party leading. If they win, and form the new government, they have already said that they would leave the EU, and leave the Euro, and, in a certain sense, it is not functioning.

The reason I was against the introduction of the Euro from the beginning, was because we said that it cannot function. You cannot have a European currency union in something which is not an optimal economic space. You cannot put advanced industry together with an agrarian country, with completely different tax laws, pension laws, and you don't want a political union, because Europe is not a people. You don't have a European people. I don't know what the Danes are saying. I don't know what is in the Danish newspapers. The people of Slovenia have no inkling of what is happening in Alsace-Lorraine, and so forth, and so on. You don't have a European people. Esperanto doesn't function. You have 28 nations, 28 histories, 28 cultures.

That doesn't mean that you can't work together. I think that the idea of Charles de Gaulle to work together as an alliance

between perfectly sovereign fatherlands, that is a correct idea. And all these fatherlands can adopt a joint mission, like to develop Africa, or other things.

I just think that this European Union is not going to stay forever.

Q: (followup) Will it be easier for Germany and France to promote this development, as the leading countries?

A: Everybody says that Germany is the biggest beneficiary of globalization, the EU, and the Euro, but that's not really true, because, if you look at it more closely, then you can say that since the introduction of the Euro, the domestic market of Germany has completely stagnated. And the number of people who became poorer has increased.

Q: (followup) What about regarding the dialogue with Russia.

A: Oh yes, that would be much easier.

I do not think that this EU bureaucracy is capable of reform, because by their self-understanding, they are the local pro-consuls of this empire, and I think that it would be much better if Germany, France, and other countries have individual relations. And I don't think that – this whole idea that you need a European Empire to compete with Russia and China and other emerging countries – The EU, by definition, is an empire. They have said it themselves. Robert Cooper, who has some kind of advisory function [currently serving as EU Special Advisor with regard to Myanmar], he said that the EU is the fastest expanding empire in history. It's a bad idea.

And the Russians for – I noticed this since the beginning of the year 2000, that the Russians did not make a difference anymore between the EU and NATO. They said that it's the same thing. And it is the same thing.

Q: You said that the One Belt, One Road was stripped of commercial interests from the Chinese side, as opposed to the IMF, World Bank. On what basis do you say that it is less interest-driven than the Bretton Woods institutions?

A: Well, because, the question is not that I'm saying that China is perfect. I'm not saying that. But when you look at anything, you have to look at the vector of development, is it

going upward, or is it going downward? And from that standpoint, I had the advantage that I was in China in 1971, which was in the middle of the Cultural Revolution. This was so different than China today.

The Cultural Revolution was horrible for the people. The Red Guards would take people out of their homes, put them in jail, send them to the countryside, and people were distraught.

And now, people in China are happy. If you talk to students, or to young people, they are optimistic. They say, 'Oh. I will do this in the future. I have these plans.' I talked to a group of students in Lanzhou two years ago, and they said, 'We will go to Africa. We will develop Africa.' I have never heard a German student say this. Yeah, when I was a student, but that's a long time ago.

I think that it is very worthwhile to read the speeches of Xi Jinping. There is a book, "The Governance of China," but that only has about 60 speeches, and there are many, many more. For example, you should read the speeches he gave when he went to France, to Germany, and to India.

For example, when he went to India, he made a speech which was really incredible, because he said that he loved Indian culture from his early youth, and then he gave so many examples of the high points of Indian culture, the Gupta period, the Upanishads, the Vedic writings, Rabindranath Tagore, many predicates which prove that he really knows what he is talking about. He is not just one of these politicians who have a PR advisor about how to make nice bubbles in your speeches, but you could really see that he means it. And the same for Germany. He came to Germany and he emphasized Schubert and Heine, things which I also appreciate about Germany, and he did the same thing in France.

And I don't think that the Chinese leadership would agree with me when I say this, but I think that they are less communist than Confucians. They probably would not admit that, because they are officially the Communist Party, and that's OK, but, I come from Trier, and Trier is the birthplace of Karl Marx, so I have studied Karl Marx, and I think that they are still

socialist, or communist, or whatever, but they always said that they are communist with Chinese characteristics, and these Chinese characteristics are Confucianism.

And the Confucian idea of man is lifelong learning, lifelong perfection, that everyone should be a Jinzi, a wise man, a noble man, and Confucius said, if the government is bad, then the Jinzi, these wise people, should replace the government. Also the idea that you have to have an harmonious development, starting with the family, continuing in the nation, and then, larger, among the nations.

China is the only country that has not made wars of aggression, colonial wars, in its 5,000 years of history. It was invaded many times, the Opium War, and things like that, but China is not an aggressive nation, at all.

And if you look at what they are doing in practice, the IMF and the World Bank have prevented Third World development, and China is going from one country to the next, building science cities, helping with space cooperation, bringing in developing countries in the most advanced areas of science, in order to not prevent their development. I think this is a completely different approach.

I think that the Chinese have come up with a new model of government, which I have not seen in any place in Europe, the U.S. ever, and it's a model which is overcoming geopolitics, which is, if you say, 'I have a win-win for cooperation. Everybody can join.' Then, if everyone joins, then you have overcome geopolitics.

And geopolitics is the one thing that caused two world wars, and in the age of thermonuclear weapons, we cannot have geopolitics anymore. So I think that these are very important differences.

Sure, China has its own interests. Win-win means that China also has an interest. China has advantages, but, for example, if you ask people from Africa, 'Would you rather have deals where China gets raw materials for long periods of time, but they build infrastructure for Africans.' They like that much better than Europeans who come and say, 'Oh, you should obey

democracy,' and do nothing.

Q: Statement about Chinese infrastructure projects in Morocco. Both are winners, as opposed to projects 20 years ago run by other countries. The Chinese there have learned Arabic. The projects have greatly reduced the travel time. They have a different perspective than the French, and Europeans had.

Tom Gillesberg: Do you have final remarks?

A: I would just say that people should not just believe, or not believe, what I am saying, but take an active attitude to try to find out what the truth is, for themselves. Because the world is not helped by replacing one ideology by another. The only way you can be certain, is that you become a truth-seeking person yourself. Because the whole question about what went wrong, is that people forgot what it is to be an honest truth-seeking person, taking the truth not as something you reach finally, but something you always improve.

Schiller had this beautiful writing about universal history, where he said that the philosophical mind is the first one to take his own system apart, to put it together more perfectly again.

I think that that quality – and, also, we had two days ago in Berlin, a very important event, which was also about the dialogue of cultures, and every – we had a very important presentation, which you can soon see on our webpage, where we had a double bass player who spoke about the importance of Wilhelm Furtwängler as a conductor, and he gave some musical examples, and he compared the performances of Furtwängler with some modern conductors, and the difference is so unbelievable. The music of Furtwängler is transparent. It is beautiful. It is absolutely overwhelmingly uplifting, and many of the other conductors are just playing along, with no respect for what the composition is.

And he really described, with many quotes from Furtwängler, that what is needed is this inner quality of truthfulness. That you don't fake it, because if you're not truthful – for example, you cannot recite poetry, if you're not truthful. You cannot sing beautifully, if you're not truthful. Sure, you can

sing brilliantly, you can do all kinds of tricks, and it impresses people, but to really produce art, you have to be truthful. You have to try to understand the poetical idea, the musical idea. You have to step back with your ego behind what the composer or the poet wrote. And that's what is wrong with modern theater. In Regietheater, they just say, 'I don't care what Schiller wrote, or what Shakespeare wrote. I just make my modern interpretation. I put Harley Davidson's into Shakespeare, and it doesn't matter.' And that is not art.

And I think the question is, 'What do you do with your life?' That is really the question. Are you becoming a creative person, devoted to that with your life, you contribute to enable mankind to move on a little step further, and become better.

Or, are you just eating three tons of caviar, and have 3,000 Porsches. And then, when you die, they write on your gravestone, 'He/she ate three tons of caviar, and had 3,000 Porsches,' and that was it.

No, you should try to be an honest person, trying to make human society better with what you do. And, once you do that, you become happy. Then you are free. This inner freedom, is what you should try to find. And that is the only way that we will win that battle. It's not Trump. It is, can we get enough people to be innerly free.

And then we win.

End of discussion

**Trump og Putin kan, og må,
knuse terrorisme i Syrien –**

og globalt

Leder fra LaRouchePAC, 16. november, 2016 – I kølvandet på Trumps produktive diskussioner over telefon med Vladimir Putin og Xi Jinping i denne uge, og den politiske bortgang af Obamas (og Hillarys) krigsplaner, er der intet til hinder for, at disse tre, store nationer kan samarbejde om at knuse den britisk/saudisk-sponsorerede terrormaskine internationalt, med begyndelse i ISIS og al-Nusra i Syrien. »Der er ingen anden måde at gøre det på«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Putin står i centrum for dette. Enhver hæmning af dette må forhindres.«

Den amerikanske befolkning er hastigt i færd med at indse, at det lange mareridt med økonomisk forfald, epidemien med narkotika og selvmord, evindelige krige og den ærefrygtindgydende trussel om atomkrig, endelig kunne være forbi. Otte år med Bush og Obama er ved at være slut. Det er stadig uklart, om Donald Trump vil lægge sin populisme til side til fordel for at gennemføre Glas-Steagall og knuse Wall Streets magt over USA's regering og økonomi – som han har lovet, han ville gøre. Det vil afhænge af, om det amerikanske folk mobiliserer sig selv til støtte for en løsning – og ikke blot en afvisning af de seneste otte års ondskab. Denne løsning ligger nu foran dem, i form af **LaRouches Fire Love**: Glass-Steagall; en genindførelse af nationalbankvirksomhed; en afslutning af monetarisme til fordel for et kreditsystem i Hamiltons tradition, til finansiering af infrastruktur inden for landbrug og industri, uddannelse og sundhedssektoren; og en genindførelse af videnskabelig udvikling, begyndende med et genoplivet NASA-rumprogram og stærkt udvidet forskning inden for fusionskraft.

I dag ankom hold af aktivister fra New York, Baltimore og Virginia til Kongressen med krav om ikke at vente til Trumps indsættelse, men derimod handle i denne 'lame duck'-overgangsperiode for at gennemføre Glass-Steagall og de Fire Love. Det Demokratiske Parti er i oprør efter de tæsk, de fik

i valgene til præsidentskabet og Kongressen, men meldinger fra LaRouche-aktivister i hele landet lyder på, at mange demokrater langt om længe ser den kendsgerning i øjnene, at Obama og Hillary Clinton havde tilsluttet sig de republikanske neokonservative, der ikke tjener den amerikanske befolkning, men Wall Street og krigsmaskinen. Trumps afvisning af både Obama og de republikanske neokonservative, med samt deres krigsplaner, under sin kampagne, skabte et tilflugtssted for demokrater, der så ondska-ben med Obamas drabsmaskine.

De neokonservatives »unipolære« verden – med Obamas udtryk, »vi sætter reglerne« – har beviseligt skabt USA's og dets EU-allieredes totale isolation internationalt. I Europa går valgene, efter Brexit, imod EU-diktaturet og for en genopretning af bånd til Rusland, som det ses i Bulgarien og Moldova. Tyrkiets udenrigsminister sagde i dag, at hans land føler en sådan lede over de europæiske ledere, der truer med at smide det ud af NATO eller afslår dets anmodning om optagelse i EU, at de planlægger en folkeafstemning om nationens forhold til EU – en »Tyrkxit«.

Et alternativ viser sig klart. Med sit »Nye Paradigme« centreret omkring politikken for den Nye Silkevej, rejste Xi Jinping i dag til Sydamerika, hvor Ecuador, Peru og Chile vil være vært for statsbesøg, og hvor han også vil deltage i APEC-topmødet i Peru. Ecuadors præsident Correa lovpriste Kinas rolle i at transformere hans lands fysiske økonomi i løbet af det seneste årti og beskrev det aktuelle besøg som »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«.

☒ Den samme entusiasme for et nyt paradigme ses i hele Afrika og Asien, og i stigende grad også i Øst- og Vesteuropa. Overalt grunder folk på en fremtid, hvor USA ikke længere truer med krige og undergravning gennem »farvede revolutioner«, men som i stedet går med i BRIKS, AIIB og den Nye Silkevej om opbygning af en fremtid for hele menneskeheden. Dette potentiale må realiseres, især i selve USA. Et vindue mod muligheder åbner sig for os, men det kunne

være kortvarigt, og med utænkelige konsekvenser, hvis vi mislykkes.

Foto: Gipsmodellen af Frihedsstatuen (Statue of Freedom), bronzestatuen på toppen af Capitols kuppel, står i Capitols Emancipation Hall.

Nej, det var ikke FBI's værk: Dette er et globalt paradigmeskift

Leder fra LaRouchePAC, 15. november, 2016 – I kølvandet på diskussionerne om fundamentalt nye amerikansk-russiske og amerikansk-kinesiske relationer mellem valgte præsident Donald Trump og den russiske og kinesiske præsident, hhv., vil vi, på Asia-Pacific Economic Conference (APEC) i Peru i denne uge, muligvis få en erstatning for Obamas fejlslagne TPP »handelsaftale« at se, og i stedet få en ny handelsaftale, der er initieret af Kina, med 19 andre lande, inkl. Trumps USA. Den støtte opbygning af et nyt, økonomisk paradigme omkring den Nye Silkevejs store, »win-win« infrastrukturprojekter, vil tage endnu et stort skridt fremad. Dette er, hvad USA må tilslutte sig, med en ny, statslig kreditinstitution, og med en ny Glass/Steagall-lov, der vil nedkæmpe Wall Street.

Helga Zepp-LaRouche, som vil tale for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomers nationale konference aftenen før APEC-konferencen, sendte dette budskab til aktivister fra New York State, der har kurs mod Washington, D.C., for at kræve Glass-Steagall:

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er

selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forløren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-etablissementet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have

en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trumps valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte atter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med

infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil. Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

*Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af **LaRouches Fire Love**, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.*

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil

bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af **energigennemstrømningstætheden**. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.«

Foto: USA's Capitol-bygning efter den første, omfattende restaurering i mere end et halvt århundrede. (Foto: US Capitol Flickr)

Efter Trumps valgsejr: Tyskland må nu gribe initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

**OBS! I dag kl. 19 dansk tid:
Special live-webcast om
valget i USA,
med Lyndon LaRouche og Helga
Zepp-LaRouche; Video her.**

Speciel live-webcast om valget i USA med Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche i dag, den 9. november 2016 kl. 19 dansk

tid.

Hør LaRouches vurdering af valgresultaterne, hvad de betyder for USA og for verden, og hvad LaRouches internationale kampagne skal gøre i løbet af den kommende uge.

Og nu til den virkelige kamp – imod Wall Street

Leder fra LaRouchePAC, 8. november, 2016 – Med begyndelse i sin **Internet-udsendelse efter valget, kl. 1:00 EST onsdag**, mener LaRouchePAC, at amerikanerne nu kan genoptage den kamp, der virkelig har betydning for deres fremtid og nationens overlevelse.

De kan fortsætte, hvor de slap, med at rette op på kampen mod terrorisme, hvor de tvang den saudisk/britiske rolle ud i det åbne denne sommer og besejrede præsident Obamas forsøg på at nedlægge veto mod »Loven for juridisk retfærdighed mod sponsorer af terrorisme« (JASTA). Der er nu en mulighed for at vinde juridisk retfærdighed mod Wall Street, begyndende med en ny Glass/Steagall-lov.

Både Donald Trump, der har lovet at genindføre Glass-Steagall, og Hillary Clinton, der er imod en sådan genindførelse på vegne af Wall Street, vidste, at dette er et spørgsmål om en umiddelbart afgørende handling for amerikanerne. Den tidligere chef for Commodity Futures Trading Commission[1], Bart Chilton, blev i et Bloomberg-interview på valgdagen spurgt, om der var nogen af Trumps politikker, der kunne være stærke nok til at blive vedtaget af Kongressen under et Hvide Hus med Clinton. Chilton svarede, »Dette er overraskende – men Donald Trump var ikke særlig klar om ret meget i sit program, men der

var én ting, han udtalte sig klart om: at bringe Glass/Steagall-loven tilbage.«

Det repræsenterer økonomisk retfærdighed, som et stort antal amerikanere ønsker og nu virkelig kan kæmpe for.

Onsdagens Internet-udsendelse på <https://larouchepac.com> vil gøre det klart, hvad en succes i denne kamp kan føre til. Vi må have udstedelse af statskredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet, ved at iværksætte højteknologiske infrastrukturprojekter. Dette behøver igen en »videnskabelig drivkraft« for en økonomisk genrejsning, med opnåelse af fusionskraft og udforskning af rummet som videnskabens fremskudte grænser. Det betyder et samarbejde med de asiatiske magter omkring den »Nye Silkevejs« projekter, både på Jorden og i rummet.

Amerikanerne er enige om dette: om beskæftigelse, der er produktiv og må give bedre løn; om en ny, national infrastruktur; om at afslutte 15 års uophørlige, katastrofale krige under Bush og Obama.

Vi står over for de næste to måneder, hvor vi stadig har en Wall Street-marionet i Det Hvide Hus; og måske vælges endnu en sådan til hans efterfølger. At Barack Obama fuldstændig har svigtet det amerikanske folk og efterladt dem økonomisk ødelagt og døende, siden krakket i 2008, blev ligefremt indrømmet af Bill Clinton selv under en privat fundraiser-begivenhed for et år siden, i skadende bemærkninger, der sluttelig, men først på valgdagen, blev offentliggjort.

Og Hillary Clinton »er ikke Bill«; efter i fire år at have tjent som Obamas »marionet for marionetten«, er hun blevet en rig kvinde ved at få betalt enorme summer for at tale ved 50 hemmelige strategimøder for Wall Streets og City of Londons topbankierer. Hun tilhører Wall Street; de har ærligt og redeligt købt hende. Det amerikanske folk kan ikke se hen til hende for noget som helst. Kun krig: Obamas politik, i en

eskaleret form, med krige og provokationer imod Rusland og Kina.

Uanset, hvem, der har »vundet« præsidentvalget, så har millioner af amerikanere forstået, at nationens fremskridt nu afhænger af *deres egne* handlinger; og at de er rede, og forhåbningsfulde nok, til at handle.

Foto: Statuen af George Washington ser ud over New Yorks Børs fra Federal Hall (USA's første parlamentsbygning). [photo Gryffindor/wikimedia]

[1] uafhængigt regeringsorgan, der regulerer handel med futures og optioner på råvaremarkedet

**I Hamiltons fodspor:
»LaRouches Fire Love for
global,
økonomisk genrejsning
og civilisationens vækst«
Af Helga Zepp-LaRouche;
Tale til Schiller
Instituttets**

konference den 29. okt. i Manhattan, New York

Men det andet område må komme fra en bevidst beslutning om, at verden behøver et nyt paradigme; at, hvis vi forbliver inden for rammerne af det nuværende paradigmes aksiomer, med geopolitik og globalisering, så mener jeg ikke, at vi kan løse det. Det, vi må gøre, er at skabe en renæssance, en kulturel renæssance, der udgår fra den idé, at mennesket ikke er et dyr, og at, selv om mange mennesker i øjeblikket opfører sig på en dyrisk måde, så er mennesket den eneste skabning, eller den eneste art, der er i stand til at overvinde enhver begrænsning af sit eget intellekt og af teknologiske vanskeligheder. Hvad som helst, menneskeheden ønsker at takle, kan den gøre.

Download (PDF, Unknown)

Obamas og Hillarys krigspolitik kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 3. november, 2016 – En revolution finder sted i verden i dag. Den startede i Asien, hvor den allerede er langt fremme, med Kina, Rusland, Indien og i stigende grad også Japan, der samarbejder for at skabe en udviklingsproces for verden som helhed, baseret på videnskab, innovative teknologier, udstrakte, regionale infrastrukturprojekter, store spring fremad i udforskning af rummet og reel udvikling af de forarmede nationer i Afrika, Latinamerika og Asien. Som man vil se af nedenstående rapport,

så har denne dag, ligesom stort set hver eneste dag af dette nye paradigme, set et utroligt niveau af nye samarbejdsprojekter, lanceret af disse eurasiske nationer, mellem hinanden indbyrdes, og som rækker ud til udviklingssektoren gennem fælles udviklingsprojekter.

Virksomheden af denne revolution er nu endelig i færd med at nå ind i USA, efter betydningsfulde gennembrud i Europa gennem de Nye Silkevejsprojekter, der kommer fra Kina og når ind i både Øst- og Vesteuropa. Dette skifte, der nu finder sted i USA, kan spores direkte tilbage til Lyndon LaRouches arbejde.

I takt med, at præsidentvalgkampagnen udviklede sig i løbet af det forgangne år, begyndte alt, Obama rørte ved, at smuldre. Obamacare afslørede som den katastrofe, LaRouche havde forudsagt, den ville være. Modtageren af Nobels Fredspris er blevet afsløret som en massedræber, der har allieret sig med terroriststyrker i hele Sydvestasien for at vælte suveræne regeringer. Det er nu blevet afsløret, at præsidenten, der skulle rydde op i det Wall Street-rod, som George Bush efterlod, har nægtet at sagsøge så meget som én eneste bankier, selv med det faktum, at de forbrydelser, som er begået af Wells Fargo, med HSBC's narkopengehvidvask og med en tilbagevenden af en spekulativ derivatboble i JP Morgan Chase og alle de andre, for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, står klart og tydeligt i offentlighedens lys. Den præsident, der aflagde løfte om at bringe Håb og Forandring, har skabt den største epidemi af opiater og narkotika i nationens historie, i en ungdomsgeneration, der har mistet ethvert håb om en fremtid og vælger narkotika eller selvmord, eller begge dele.

Og Hillary Clinton valgte en kampagne på dette fundament og tilføjede den kendsgerning, at hun er ivrig efter at starte en militær konfrontation med Rusland, som, åbenlyst for alle undtagen de blinde, vil være det samme som at haste hen imod global, atomar udslettelse.

Men, tingene har ændret sig i løbet af de seneste uger. Mange

mennesker har stillet spørgsmålstegn ved LaRouches afvisning af at vælge side i dette valg, men i stedet har insisteret på, at hans tilhængere arbejder på at introducere en seriøs politik i en kampagne, der næsten udelukkende har været et afskyeligt, pornografisk slagsmål om at forsøge at rive tøjet af hinanden! Denne seriøse politik måtte begynde med Glass- Steagall, insisterede han, for at lukke Wall Streets kasinoøkonomi ned og genindføre en kreditpolitik i nationen, efter Hamiltons principper. Dette betyder at kanalisere statslig kredit gennem en genindført Nationalbank for USA, der skal erstatte det bankerotte Federal Reserve-system (centralbanksystem), med det formål at finansiere en transformation af nationen med videnskab som drivkraft, og som er centreret omkring en genoplivning af NASA's rumprogram, udvikling af fusionskraft og et vidtstrakt program for hård og blød infrastruktur – det, LaRouche kalder sine **Fire Love**.

Donald Trump har krævet en vedtagelse af det 21. århundredes Glass/Steagall-lov og fordømt Hillarys (og Obamas) sleskhed over for Wall Street. Han er gået længere end til at foreslå samarbejde med Rusland for at knuse ISIS, hvilket er bemærkelsesværdigt, men utilstrækkeligt, og til at advare om, at, et valg af Hillary vil betyde en atomkrig.

Begge disse spørgsmål identificeres internationalt med Lyndon LaRouche. Hans indsats for at introducere virkelighed i kampagnen har haft en virkning, der kan og må forhindre krig og påbegynde reformen af de kollapsende, transatlantiske økonomier.

I dag talte LaRouche om dette nye potentiale, men advarede om, at tiden ikke er til at »lade vore stemmer trækkes nedad« og falde for at følge en kandidat, men til at optrappe kampen for et revolutionært, politisk skifte i USA, og til at være klar til at handle den 9. november, uanset hvem, der vinder valget, for at gennemføre Glass-Steagall og de Fire Love.

På et tidspunkt som det nu foreliggende, hvor verden, i den

umiddelbart forestående periode, vil ændre sig dramatisk, til det bedre eller til det værre, er der ingen plads til pessimisme eller pragmatisme, og ingen grund til at give frygten lov til at afskrække os. Det nye paradigme breder sig i hele verden. Ved at genindføre vore grundlæggende principper, kan Amerika også gøre en ende på den britiske, »unipolære imperieverden«, hvis mentalitet har grebet vores nation, og gå med i at opbygge en verden af suveræne nationer, der arbejder sammen for menneskehedens fælles mål.

Foto: USS Ronald Reagan (CVN 76) i det Filippinske Hav, oktober 2016. (Foto: U.S. Pacific Fleet Flickr)

Se også f.eks.:

»Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen« af Helga Zepp-LaRouche

»Potentialiet for Frankrig og hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen«, af Helga Zepp-LaRouche

A Renaissance in World Infrastructure: A Presentation to Engineers on the World Land-Bridge, video og engelsk udskrift. □

LaRouchePAC's massive effekt: Kandidater kræver Glass- Steagall

2. november, 2016 – Amerikanerne kræver en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at lukke Wall Streets kasinobankvirksomhed ned, i takt med, at de udtrykker stærk opposition til præsident Barack Obamas og Hillary Clintons

krig-og-Wall Street-politik

* I en tale i Charlotte, NC, den 27. okt., krævede Donald Trump Glass-Steagall: »Clinton-politikken bragte os den finansielle recession – gennem at ophæve Glass-Steagall [1999], fremme subprime-lånene og blokere for reformer af Fannie og Freddie. Tiden er inde til det 21. århundredes Glass-Steagall og, som en del heraf, en prioritering af hjælp til, at afroamerikanske virksomheder kan få den kredit, de behøver ... Lige ret, og lige retfærdighed, for alle betyder de samme regler for Wall Street. Obama-administrationen stillede aldrig Wall Street til regnskab.«

* En opinionsundersøgelse, hvori deltog 1000 Demokratiske vælgere i staterne Ohio, Pennsylvania, Florida og Missouri, og hvor spørgsmålet lød, »hvad bør der gøres mht. Wall Street-bankerne«, viste, at 70 % sagde, »genindfør Glass/Steagall-loven«. Opinionsundersøgelsen blev rapporteret den 1. november.

* Den 1. nov. opslog kandidaten til Kongressen i Ohios 4. Kongres-valgkreds, Janet Garrett, på sin hjemmeside et krav: »Vi må vedtage Glass-Steagall og lancere en Ny National Infrastrukturbank«. Garrett sagde, »Hvis jeg bliver valgt, har jeg til hensigt at 'lægge kraftigt og omgående ud med' et angreb på det nuværende, økonomiske rod. Jeg vil anråbe ånden fra Franklin Roosevelts Første Hundrede Dage og vil indstille til, at USA's Kongres tager to, omgående skridt, som jeg selv vil deltage i:

»For det første: Vi må i Kongressen vedtage to lovforslag om at genindføre Glass-Steagall, HR 381 og S. 1709. Jeg vil omgående være medstiller af HR 381 ... For det andet: Jeg vil, straks, jeg indtræder i embedet, fremstille lovforslag til skabelse af en ny Nationalbank for Infrastruktur, med de tidligere sådanne succesrige institutioner som model.«

* Ligeledes 1. nov. udstedte den Demokratiske kandidat til

Kongressen for West Virginias 1. Kongres-valgkreds, Michael Manypenny, følgende erklæring: »Jeg indstiller til, at Kongressen vedtager Glass-Steagall, samt en National Infrastrukturbank med \$1 billion.« Han sagde, »under Franklin Roosevelt blev nationen totalt genopbygget under New Deal og den efterfølgende krigsoprustning. Utallige broer, veje og offentlige bygninger blev i West Virginia ... bygget med finansiering fra FDR's Reconstruction Finance Corporation (svarer til en kreditanstalt for genopbygning, -red.) ... Ligesom dengang i 1930'erne, vil en generel politik for en massiv forøgelse af infrastrukturudvikling skabe mange tusinde jobs til arbejdere i mit distrikt og i hele nationen. Én positiv effekt vil blive at gøre en ende på epidemien af selvmord og misbrug af opiater, som resultat af fortvivlelse, fremkaldt af stagnationen.«

Dette er de massive virkninger, i en forandret, politisk situation, af LaRouchePAC's mobilisering for Lyndon LaRouches »fire hovedlove for at redde nationen«.